

Suvi Peltola

NUORISTA NELJÄLLÄ TAVALLA
Diskurssianalyysi nuoria käsittelevistä jutuista
paikallislehdissä

Opinnäytetyö

Humanistisen alan ammattikorkeakoulututkinto

Yhteisöpedagogikoulutus

2020

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tekijä	Tutkinto	Aika
Suvi Peltola	Yhteisöpedagogi (AMK)	Joulukuu 2020
Opinnäytetyön nimi Nuorista neljällä tavalla Diskurssianalyysi nuoria käsittelevistä jutuista paikallislehdissä		41 sivua 9 liitesivua
Toimeksiantaja Kaakon Viestintä Oy / Juvan Lehti		
Ohjaaja Lassi Pöyry		
Tiivistelmä Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, millaisia diskursseja nuoria käsittelevissä paikallislehtien jutuissa esiintyy. Tarkoituksena on löytää yksi tai useampia toistuvia diskursseja eli vakiintuneita kielenkäytön tapoja, joilla jäsennetään sosiaalista todellisuutta. Näin pyritään hahmottamaan sitä, millaisessa valossa nuoret tänä päivänä paikallislehdissä esitetään. Opinnäytetyö on toteutettu laadullisena tutkimuksena diskurssianalyysia hyödyntäen. Tutkimuksen aineisto muodostuu vuoden 2019 aikana ilmestyneissä Juvan Lehden ja Pitäjänuutisten numeroissa julkaistuista nuoria käsittelevistä jutuista. Jutuissa tarkasteltiin ennen muuta niissä käytettyä kieltä, etenkin sanastoa. Huomiota kiinnitettiin jonkin verran myös juttujen rakenteeseen kuten siihen, annetaanko nuorten kertoa näkemyksensä suorina lausauksina vai onko toimittaja muotoillut nuorten kommentit oman tekstinsä lomaan. Diskurssianalyysin avulla aineistosta erottui neljä erilaista tapaa asemoida nuoret paikallislehtiteksteissä eli neljä subjektipositiota. Niitä olivat urheilusankari, reipas nuori, väheksytty nuori ja tavallinen nuori. Kaikkein yleisimmin nuorista puhuttiin joko jossakin urheilulajissa menestyvinä lahjakkuuksina tai muulla elämän osa-alueella kunnostautuneina tulevaisuuden lupauksina. Nuorten kohtaamista vaikeuksista ei sen sijaan paikallislehdissä kirjoitettu juuri lainkaan. Sanomalehtien tilaajamäärät ovat olleet laskussa 1990-luvulta asti. Vuonna 2018 tilaajamäärät nousivat hieman ensimmäisen kerran yli 20 vuoteen, mutta sanomalehdet tarvitsevat silti kipeästi uusia lukijoita. Lehtien tiedetään tavoittelevan uusiksi asiakkaiksi erityisesti nuoria, mutta nuoret eivät ole kiinnostuneita sanomalehtien sisällöstä. Yksi ratkaisu nuorten kiinnostuksen lisäämiseen voisi olla heistä kertovien juttujen sekä määrällinen että laadullinen lisääminen. Paikallislehtien osalta yksi osa ratkaisua voisi olla se, että nuoret esitettäisiin jatkossa neljän sijaan useammalla eri tavalla.		
Asiasanat Nuoret, media, sanomalehdet, diskurssi, paikallislehdet		

Author	Degree	Time
Suvi Peltola	Bachelor of Humanities	December 2020
Thesis title		41 pages 9 pages of appendices
Four different ways of writing about youth A discourse analysis of articles concerning youth published in local newspapers		
Commissioned by		
Kaakon Viestintä Oy / Juvan Lehti		
Supervisor		
Lassi Pöyry		
Abstract		
<p>The objective of the thesis was to examine what kind of discourses are used in articles concerning youth published in local newspapers. The aim was to discover one or more recurring discourses i.e. established customs of using written language which structure social reality. The purpose was to understand how youth are portrayed in local newspapers these days.</p> <p>The thesis was a qualitative study and the method of the thesis was discourse analysis. The material consisted of all articles concerning youth published in the local newspapers Juvan Lehti and Pitäjänuutiset in 2019. The analysis concentrated on the language used in the articles. The vocabulary used was examined with special interest. The structure of the articles was examined as well, mainly with the intention to find out whether youth were given their own voice or were their thoughts filtered by journalists.</p> <p>Four discourses emerged from the material based on how youth were represented as subject by subject positioning. The four different subject positions were: an athlete star, energetic youth, neglected youth, and ordinary youth. The first two were the most used. Local newspapers and newspapers in general are in desperate need of new readers and subscribers. Papers are counting a lot on youth, but they do not seem to be interested. If local newspapers widened their perspective and started to publish more versatile articles about youth, they might have a chance to draw their attention.</p>		
Keywords		
Youth, media, newspaper, discourse, local newspaper		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	TEOREETTINEN VIITEKEHYS.....	6
2.1	Keskeiset käsitteet.....	6
2.2	Nuoruus elämänvaiheena.....	8
2.3	Nuorten suhde paikallislehtiin.....	11
2.4	Nuoret paikallislehtien sisältönä.....	14
2.5	Tämän tutkimuksen näkökulma nuoriin.....	16
3	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	16
3.1	Tutkimuksen kohde ja aineisto.....	16
3.2	Tutkimuskysymys.....	18
3.3	Tutkimusote ja aineiston analyysimenetelmä.....	18
3.4	Diskurssianalyysi.....	22
4	TULOKSET.....	25
4.1	Nuorista neljällä tavalla.....	25
4.2	Nuori urheilusankari.....	26
4.3	Reipas nuori.....	27
4.4	Väheksytty nuori.....	29
4.5	Tavallinen nuori.....	31
5	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA.....	32
5.1	Rajoitettuja näkökulmia.....	32
5.2	Toisin tekemisen paikkoja.....	33
5.3	Tutkimuksen luotettavuus.....	35
	LÄHTEET.....	37
	LIITTEET	

Liite 1. Koontitaulukko Juvan Lehden ja Pitäjänuutisten jutuista, joissa nuoret itse pääsevät ääneen

1 JOHDANTO

Idea opinnäytetyöni aiheesta lienee kytynyt mielessäni jo hyvän aikaa ennen kuin edes tulin hyväksytyksi opiskelemaan yhteisöpedagogiksi Kaakkois-Suomen ammattikorkeakouluun. Itse asiassa haluni päästä perehtymään paikallis-lehdissä esiintyviin puhetapoihin heräsi jo 2010-luvun alussa, jolloin tein medianomi (AMK) -tutkinnon opinnäytetyön aiheenani paikallislehtien tapa uutisoida uskonnoista ja uskonnollisista aiheista.

Journalistin työni ohessa olen viime vuosina seurannut aktiivisesti nuoriin liittyvää uutisointia sekä nuorten parissa toteutettuja erilaisia mediaprojekteja. Olen myös ollut mukana järjestämässä muun muassa Sanomalehtiweekojen aikana toteutettuja, paikallislehtiäiheisiä mediapajoja. Näissä eri yhteyksissä tekemieni havaintojen perusteella nuorista kertovien – etenkin positiivisten – lehtijuttujen määrä näyttää varsin pieneltä. Toisaalta myös nuorten itsensä kiinnostus paikallislehtiä kohtaan vaikuttaa vähäiseltä.

Miksi näin on? Miksi nuoret tuntuvat yltävän paikallislehtien otsikoihin lähinnä vain ylioppilaskirjoituksiin tai muuten koulumaailmaan liittyvien kysymysten yhteydessä tai puhuttaessa syrjäytymisestä? Vai onko havaintoni täysin väärä? Ehkä paikallislehdet sittenkin kirjoittavat nuorista runsaasti ja monipuolisesti?

Yksi on joka tapauksessa varmaa: paikallislehtien tapa käsitellä nuoria vaikuttaa tutkimisen arvoiselta aiheelta. Sillä on merkitystä sekä paikallislehdille että nuorille. Parhaassa tapauksessa tutkimukseni tuottaman tiedon avulla voidaan laajentaa paikallislehdissä julkaistavien juttujen aihekirjoa ja lisätä siten niiden kiinnostavuutta. Nuorten kannalta kyse on tasa-arvosta: sanomalehtiä useita kertoja viikossa lukevien nuorten on osoitettu menestyvän lukutaitokokeessa merkittävästi paremmin kuin harvemmin lehtiä lukevien ikätovereidensa (Sirén ym. 2015). Nämä ajatukset mielessäni lähdin viemään opinnäytetyöprosessiani eteenpäin syksyllä 2019.

Olen rajannut opinnäytetyöni tutkimuskohteeksi kaksi Etelä-Karjalan, Etelä-Savon ja Itä-Savon alueella vaikuttavan Kaakon Viestintä Oy:n julkaisemaa paikallislehteä. Aineistoani analysoin diskurssianalyysin keinoin, toisin sanoen

tarkastellen, millaisia merkityksiä ja millaista sosiaalista todellisuutta aineistostani löytyvillä nuoria käsittelevillä jutuilla luodaan. Pyrin löytämään aineistosta usein toistuvat diskurssit eli tyypillisimmin nuorista uutisoitaessa käytettävät puhutavat. Samalla koetan löytää esimerkkejä siitä, mitkä nuorten elämänpiiriin keskeisesti kuuluvat seikat saavat paikallislehdissä vain vähän tai ei lainkaan huomiota. Yksityiskohdat noin puolitoista vuotta kestäneessä tutkimuksessa käyttämäni menetelmistä ja saamistani tuloksista löytyvät seuraavista luvuista.

2 TOOREETTINEN VIITEKEHYS

2.1 Keskeiset käsitteet

Tutkimukseni keskeiset käsitteet liittyvät ennen muuta nuoriin ja heidän maailmaansa, journalismiin sekä tutkimusmenetelmääni. Oleellisessa osassa ovat muun muassa sen kaltaiset käsitteet kuin nuori, paikallislehti, juttu, juttutyyppi ja näkökulma.

Nuoret rajataan tässä yhteydessä tarkoittamaan 12–22-vuotiaita. Pääosin kyse on yläkoulussa tai toisella asteella opiskelevista henkilöistä. Ikävuodet on rajattu hieman tavanomaisesta poikkeavalla tavalla, määritelläänhän esimerkiksi tuoreimmassa nuorisolaissa nuoriksi kaikki alle 29-vuotiaat (Nuorisolaki 21.12.2016/1285). Suomalaisen Lääkäriseura Duodecim antamassa lauselmassa taas nuoruus ajoitetaan ikävuosiin 13–22 (Nuoperi s.a.). YK puolestaan määrittelee nuoriksi 15–24-vuotiaat, kun taas suomalaisnuoret itse sijoittavat nuoruuden ikävuosien 10 ja 20 välille (Valtion nuorisoneuvosto 2013).

Paikallislehdellä tarkoitetaan tässä tutkimuksessa Sanomalehtien Liiton (2019) määritelmän mukaista mediatuotetta. Kyseisen määritelmän mukaan paikallislehti on maksullinen, Julkisen sanan neuvoston periaatteisiin sitoutunut, vähintään kerran viikossa monipuolista ja ajankohtaista paikallista sisältöä julkaiseva uutismedia. Paikallislehden tehtävänä onkin uutisoida nimenomaan aiheista, joista muut tiedotusvälineet eivät kerro. Ainutlaatuisuutensa ja sitä kautta paikallista identiteettiä vahvistavan roolinsa takia paikallislehti on pelkän informaatiokanavan sijaan usein osa paikallista yhteisöä. (Rossi 2014, 30.) Rossin (2014, 16) mukaan journalistiikan tutkijatohtori Heikki Kuutti määrittelee paikallislehden seuraavasti:

Paikallislehti: Sanomalehtimäinen, liikeyritysluonteinen, epäpoliittinen ja tilauspohjainen julkaisu, joka ilmestyy 1–4 kertaa viikossa ja leviää yhteen tai muutamaaan kuntaan tai kaupunginosaan. Paikallislehden pääasiallinen sisältö muodostuu suppean levikkialueensa asioista.

Juttu tarkoittaa tässä yhteydessä paikallislehtien toimitusten kautta julkisuu-
teen annettavaa aineistoa, toisin sanoen tekstimuotoista kertomusta ja kaik-
kea siihen liittyvää visuaalista havaintoaineistoa eli kuvia ja grafiikkaa. Juttu
on toimittajan keskeinen työkalu ja samalla myös hänen aherruksensa loppu-
tuote. (Huovila 2005, 46.) Huovila (2005, 46) jakaa erilaiset jutut kolmeen ryh-
mään: objektiivisuuteen pyrkiviin juttuihin, subjektiivisiin juttuihin ja näiden
kahden välimuotoihin. Journalismin keskeisiin pelisääntöihin kuuluu, että vas-
taanottajalla on oikeus tietää, mihin edellä mainituista kolmesta kategoriasta
hänen lukemansa juttu kuuluu. On siis toimittajan tehtävä sijoittaa objektiiv-
isuuteen pyrkivät ja subjektiiviset aineistot joko täysin erillisiin juttuihin tai vä-
hintään erottaa ne saman jutun sisällä toisistaan selkeästi.

Selvimmän objektiivisuuteen pyrkiviä juttuja ovat uutiset, joita tämänkin tutki-
muksen aineistossa esiintyy runsaasti. Uutiset pyrkivät esittämään tärkeimmät
tosiasiat jostakin tapahtumasta ilman, että toimittaja ottaa kantaa asian puo-
lesta tai vastaan. Subjektiivisissa jutuissa kuten mielipidekirjoituksissa ja ylei-
sönosaston kirjoituksissa tilanne on täysin päinvastainen; niiden tarkoituksena
on nimenomaan tuoda esille kirjoittajan omat ajatukset jostakin tietystä asi-
asta. Objektiivisten ja subjektiivisten juttujen väliin jääviä juttuja edustavat
muun muassa taustoja avaavat tarinat kuten raportit ja reportaasit (Huovinen
2005, 124).

Juttutyypeillä tarkoitetaan vakiintuneita muotoja, joilla on tapana jaotella erilai-
sia journalistisia juttuja. Juttutyyppeiden jaottelussa oleellista on jutun pyrkimys,
tavoite ja tyyli. Kaikki jutut eivät mahdu selvästi yhden juttutyypin sisään, vaan
jutut voivat myös sisältää elementtejä useista eri juttutyypeistä. (Romppainen
2017.) Paikallislehdissä ja muissa sanomalehdissä yleisimmin käytettyjä juttu-
tyyppejä ovat pääkirjoitus, uutinen, taustajuttu, reportaasi, henkilöjuttu (henki-
löhaastattelu) ja kolumni (Pikkarainen 2010, 40-44).

Näkökulma-sanalla viitataan asemaan tai asenteeseen, josta kuvattuna tai kerrottuna jotakin tiettyä tilannetta tarkastellaan (Tieteen termipankki 2019). Erityisesti journalismista puhuttaessa on tärkeää huomata aiheen ja näkökulman ero; näkökulma rajaa *aihetta*. On täysi mahdottomuus, että tiedotusvälineet kykenisivät tekemään juttuja kaikista niistä ympäröivässä todellisuudessa tapahtuvista kiinnostavista aiheista. Vastaan tulevat joko henkilö-, aika- tai tilaresurssien puute. (Huovinen 2005, 48-49.) Näistä syistä toimitusten ja yksittäisten toimittajien on tehtävä valintoja niin juttuaiheiden suhteen kuin myös aiheiden sisällä. Esimerkiksi kouluvuoden alkamisesta voi valita tehdä ilmoitusluontoisen ja toteavan uutisen tai näkökulmaksi voi valita jonkin aivan muun. Uutisen sijaan kouluvuoden alkamisesta voi kertoa esimerkiksi reportaasilla, jossa toimittaja viettää kouluvuoden ensimmäisen päivän jonkun alakoulusta yläkoulun puolelle vaihtaneen seitsemäsluokkalaisten kanssa ja havainnoin hänen kokemuksiaan.

Näkökulmavalintojen tulisi hyvän journalistisen tavan mukaan olla puhtaasti toimituksellisia ratkaisuja, mutta todellisuudessa kuvio on usein monimutkaisempi. Ilmoittajien taholta tuleva paine kohdentaa tiettyjä sisältöjä tietyille yleisryhmille saattaa vääristää journalistista päätäntävaltaa. (Huovinen 2005, 49.)

Näkökulman lähikäsitteenä voidaan puhua *representaatiosta* eli siitä, millä tavalla eri asioita eri yhteyksissä esitetään. Representaatio on siis merkityksenantoa, toimintaa, jossa maailma esitetään ja kuvataan valitulla tavalla. (Sorri 2017, 29.) On tärkeää huomata, että kielen voima on huomattavasti suurempi kuin arkiajattelussamme usein käsitämme; juuri kielen avulla eri yhteiskunnalliset toimijat tulevat esitetyksi, saavat merkityksensä ja mahdollisesti ajetaan marginaaliin (Sorri 2017, 23). Sari Pietikäinen (2009, 197) on tiivistänyt ajatuksen toteamukseen siitä, kuinka maailma muuttaa kieltä siinä missä kieli muuttaa maailmaa.

2.2 Nuoruus elämänvaiheena

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää, millaisia diskursseja nuoria käsittelevissä paikallislehtien jutuissa on havaittavissa. Jotta tämänkaltaista tarkastelua voidaan tehdä, on syytä pureutua ensin nuoruuteen sellaisenaan,

ilman journalistista viitekehystä. Kuten Martikainen (2015) kirjoittaa, nuoruus ja nuoret itse ovat kaikkea muuta kuin helposti ja lyhyesti määriteltävissä oleva, homogeeninen kokonaisuus. Martikaisen (2005, 7) mukaan

”Nykyajan nuoret” on mielenkiintoinen ja ristiriitainen joukko. Toisaalta nykyisin nuoret ovat raittiimpia ja tupakoivat vähemmän kuin aiemmat sukupolvet, toisaalta nuoret sekoilevat internetissä ”selfieidensä” kanssa ja rahoittavat pikavipeillä reilusti yli budjetin meneviä mielitekojaan. Nuoret käyttäytyvät yhtä aikaa sekä hyvinkin järkevästi että täysin holtittomasti, tietävät sähköisten verkostojensa ja tiedonhakutaitojensa kautta enemmän maailman menosta kuin vanhempansa ja ovat ahdistuneempia kuin koskaan.

Nuoruudelle on olemassa useita erilaisia määritelmiä. Näin siksi, että nuoruuteen ja sukupolveen suhtaudutaan kulttuurisidonnaisesti. Kulttuurisidonnaisuudesta taas johtuu, että eri kulttuuripiireissä molemmille edellä mainituille käsitteille on voitu antaa toisistaan hyvinkin eroavia määritelmiä. (Kontkanen 2018, 4.) Yleisesti ottaen nuoruudella tarkoitetaan tiettyä elämänvaihetta ihmisen elämänkaarella (Kontkanen 2018, 5). Erään usein käytetyn määritelmän mukaan nuoruus on lapsuuden ja aikuisuuden välinen siirtymäaika (Martikainen 2015, 7). Se on ajanjakso, johon kuuluu niin fyysistä kasvamista kuin ajattelun kehittymistä, mutta myös uusien sosiaalisten valmiuksien muodostumista. Tätä kaikkea tapahtuu nuoresta riippumatta, ikään kuin biologian sanelemana, mutta toisaalta nuorella on mahdollisuus suunnata omaa elämäänsä omilla valinnoillaan liittyen esimerkiksi kaveripiiriin, seurustelukumppaneihin ja koulutukseen. Kuten Martikainen (2015, 7–8) toteaa: ”Nuoruusiän valinnat luovat joka tapauksessa pohjaa myöhemmälle elämäkululle.”

Nuoruuden hahmottaminen omaksi ikävaiheekseen osuu ajallisesti yhteen modernin yhteiskunnan synnyn kanssa, toisin sanoen 1700- ja 1800-luvuille. On silti syytä huomata, että etenkin historiasta, mutta myös nykyajasta löytyy edelleen yhteiskuntia, joissa ei tunneta ajatusta lapsuuden ja aikuisuuden väliin jäävästä nuoruuden ajanjaksosta. (Nivala & Saastamoinen 2007, 12-13.) Toisaalta myös moderneissa ja nuoruuden elämänvaiheena tunnustavissa yhteiskunnissa nuoruuteen liittyvät mahdollisuudet ja yksilöllisyys ovat saaneet laajempaa jalansijaa vasta 1900-luvulla. Esimerkiksi Suomessa oli vielä sotien jälkeisinä vuosikymmeninä tavallista, että nuoret määriteltiin heidän per-

heensä, sukuyhteisönsä tai muun paikallisen kollektiivin kautta. Tämä määritelmä vaikutti ratkaisevasti ihmisen elämänkulkuun. Vastakohtana tälle voidaan pitää modernia kokemusta nuoruudesta, jolle Nivalan ja Saastamoisen (2007, 16) mukaan on ominaista se, ”että ihmiset voivat pohtia omaa yksilöllisyyttään, he voivat unelmoida ja tehdä itselleen sellaisen elämän kuin itse haluavat.” Kaiken kaikkiaan nuorilla vaikuttaa olevan aiempaa määrättömästi enemmän vaihtoehtoja valita kaikessa aina asuinpaikasta koulutukseen, työpaikkaan ja kulutustottumuksiin. Toisaalta valintojen tekeminen ei näyttäisi olevan enää vain oikeus, vaan myös velvollisuus. Nuorten on hankittava itselleen erilaisia resursseja selviytyäkseen kaikkialla heitä ympäröivässä yhteiskunnassa meneillään olevasta kilpailusta. (Nivala & Saastamoinen 2007, 16-17.)

Nykypäivänä nuoruutta määrittelee myös sosiaalinen media. Sen jatkuvasti kasvava valta ei voi olla vaikuttamatta nuoren elämään liittyviin valintoihin. Martikaisen (2015, 9) mukaan ”sosiaalisen median kautta nuori luo itselleen verkostoja ja hänen tietoonsa tulee asioita, joista hänen vanhemmillaan ei ollut hänen ikäisenään vielä aavistustakaan. Toisaalta nuori tulee tietoiseksi oman hyvinvointinsa kannalta tärkeistä asioista ja oppii tekemään perusteltuja ja kestäviä valintoja.” Samaan aikaan on muistettava, että niin sanotulla perinteisellä medialla eli sanoma- ja aikakauslehtien, television ja radion kaltaisilla joukkotiedotusvälineillä on niilläkin yhä valtaa vaikuttaa nuoriin (Mediataitokoulu 2015). Annika Suonisen ja Tuija Modinosin (2003, 9) mukaan

Lasten ja nuorten sosialisatioagentteina mediat ovat nousseet merkittäväksi tekijäksi kodin, koulun ja vertaisryhmien rinnalle – joskus jopa niiden ohi. – – Median ja mediasisältöjen kautta nuoret saavat – ja ovat aina saaneet – kosketuksen moniin sellaisiin ilmiöihin ja asioihin, joista heillä ei vielä ole omakohtaisia kokemuksia – olipa kyse sitten uutisten välittämästä valtiollisen politiikan kuvasta tai fiktiivisten televisiosarjojen kuvaamista ihmissuhdeongelmista.

Suoninen ja Modinos (2003, 9) korostavat, kuin suuri ja kiistaton merkitys eri medioilla on nuorten maailman- ja ihmiskuvan muokkaajina. Heidän mukaansa medioiden vaikutukset ulottuvat aina nuoren identiteettiin asti. Nuoren käsitys itsestään muodostuu osittain medioiden kautta.

2.3 Nuorten suhde paikallislehtiin

Sanomalehtien levikit ovat laskeneet 1990-luvulta asti. Vuonna 2018 levikit tosin nousivat hieman ensimmäisen kerran yli 20 vuoteen, mikä johtui paljolti digitilausten kasvaneesta määrästä. Pitkän aikavälin näkymiä ja yleistä trendiä se ei silti muuta: Tutkimuksen mukaan suurin osa media-alan avainhenkilöistä päätoimittajista mediayhtiöiden pääjohtajiin ovat sitä mieltä, että levikkien lasku tulee jatkumaan. (Toivonen 2018.) Sanomalehdet paikallislehdet mukaan lukien kaipaavat siis kipeästi uusia tilaajia. Lehtien tiedetään tavoittelevan uusiksi asiakkaita erityisesti nuoria, kahdestakin syystä. Ensiksi heitä tarvitaan jo valmiiksi iäkkäiden ja jatkuvasti lisää ikääntyvien paperilehtien lukijoiden korvaajiksi. Lisäksi nuoret tilaajat tuovat lehdelle iloa potentiaalisesti jopa vuosikymmeniksi eteenpäin. (Toivonen 2018.)

Sanomalehtien ja nuorten välisen vähemmän lämpimän suhteen juuret ulottuvat pitkälle, vähintään 1960-luvulle. Tuolloin sitoutumattomat sanomalehdet olivat vakiinnuttaneet asemansa Suomen ja useiden muiden Pohjois-Euroopan maiden sanomalehtikentässä. (Railo & Oinonen 2012, 9–10.) Suomessa ilmestyi toki runsaasti sanomalehtiä jo paljon ennen 1960-lukua, mutta niissä nuoria nimenomaan nuorina käsitteleviä ja heidän näkökulmastaan kirjoitettuja juttuja ei käytännössä tunnettu. Aina vuonna 1771 ilmestyneestä, Aurora-Seuran julkaisemasta ensimmäisestä suomalaisesta sanomalehdestä Åbo Tidningarista alkaen sanomalehtien roolina oli eri intressiryhmien edustaminen (Historian opiskelijain liitto ry.). Esimerkiksi 1900-luvun alussa suomalainen sanomalehtijärjestelmä perustui puoluesidonnaisiin sanomalehtiin. Se puolestaan heijasteli sisällissodan jälkeisen yhteiskunnan voimakkaita poliittisia jännitteitä. Itsenäistymisen jälkeen ja luokkaristiriitojen hellittäessä tilanne alkoi hiljalleen muuttua, mutta puoluesidonnaisuus ei väistynyt lehdistöstä merkittävässä määrin ennen kuin toisen maailmansodan jälkeen. (Railo & Oinonen 2012, 11.)

Kun lehdissä keskityttiin ajamaan milloin ruotsinkielisten ja milloin suomenkielisten, milloin punaisten ja milloin valkoisten asiaa, ei niihin yksinkertaisesti mahtunut poliittisesti värityttämiä nuorison arkielämän näkökulmia. Sotavuoden kuitenkin muuttivat tilannetta. Lehdistön modernisoituminen ja journalismin ratkaiseva muutos sijoittuvat 1950-luvun loppuun ja 1960-luvun alkuun.

Tuolloin media oli paitsi kaupallistunut ja sitä myöten muuttunut yhä riippumattomammaksi, myös omaksunut käyttöönsä runsaasti uutta tekniikkaa ja uutta toimituksellista otetta. Lehtiä ryhdyttiin taittamaan uudenvälisellä tarkkuudella, rakentamaan niihin erilaisia juttutyyppejä erilaisine kuvituksineen. Se taas vaikutti sisältöön: Palstatilaa alkoivat saada entistä arkisemmat asiat ja ihmiset, muun muassa nuoret. Lehdissä alkoi olla tilaa muillekin kuin vain yhteiskunnan vaikutusvaltaisimmille tahoille. (Pietilä 2008; 94, 649–650.)

Paikallislehtien palstoille yltävät, ennen muuta omaa ikäryhmäänsä edustavat nuoret ovat siis viimeisen noin kuuden vuosikymmenen kehityksen tulos. Toisaalta, juuri paikallislehdet ovat kautta aikojen olleet mitä otollisinta maaperää nuoria puhtaasti nuorina käsittelevien juttujen julkaisemiseen. Näin siksi, että toisin kuin esimerkiksi maakuntalehdissä, paikallislehdissä on kautta niiden historian katsottu sopivaksi nostaa esille omaa paikkakuntaa ja siellä asuvia yksilöitä sekä ottaa kantaa niiden puolesta. Tyypillisimmillään paikallislehtien sisällön muodostavat uutiset lehden ilmestymispaikkakunnan politiikasta, päätöksenteosta ja tapahtumista. Samaan aikaan on hyvä huomata, että viihdeuutisten kaltaisten sisältöjen määrä on paikallislehdissä usein varsin vähäinen. Niistä kiinnostuneille nuorille paikallislehdet eivät ymmärrettävästi ole merkittävä kiinnostuksen kohde, saati informaatiolähde (Rytkönen 2011, 8).

Kuten todettua, juuri tällä hetkellä sanomalehtien lukeminen ei kuitenkaan tunnu kiinnostavan nuoria – ei ainakaan, mikäli lehti tarjoaa vain hitaasti aukeavia, pitkiä ja analyttisiä juttuja. Nopeatempoiseen viestittelyyn tottuneet nykynuoret tyytyvät herkästi selailemaan vain otsikoita tai hakeutuvat puhtaasti viihteellisten sisältöjen pariin. Nuoret myös tuottavat sisältöjä itse, mutta perinteisen median sijaan sosiaaliseen mediaan. Heidän koko ajatusmaailmansa on tässä suhteessa erilainen verrattuna varttuneempiin ikäluokkiin. Tapscottin (2010, 23) mukaan ”kun he [nuoret] haluavat viestiä, ymmärtää, oppia, löytää ja tehdä monia muitakin asioita, he vaistomaisesti menevät ensimmäisenä internetiin.” Tapscottin (2010, 24) mukaan näyttää myös selvältä, että tämän päivän nuorten tapa oppia eroaa heitä edeltävien sukupolvien oppimistavoista. He kyllä oppivat, mutta tuntien luennot auditorioissa ovat heidän keskittymiskyvylleen liikaa (Tapscott 2010, 24). Ei lieneäkään ihme, että myös pitkäjänteisyyttä vaativien sanomalehtitekstien lukeminen saattaa jäädä toissi-

jaiseksi (Sirén ym. 2015). Etenkin juuri nuoret ikäluokat ovat kaiken lisäksi tottuneet ilmaiseksi verkossa leviäviin uutisiin ja ilmaisjakelulehtiin (Hankala 2011, 46). Heille ajatus kotiin maksua vastaan tilattavasta paperisesta lehdestä saattaa tuntua vieraalta.

Yhdenmukaisten massauutistuotteiden sijaan paikallislehtien ja muiden sanomalehtien tulisi siis tuottaa journalistisia sisältöjä osayleisöille, muun muassa juuri nuorille. Juttujen aiheita ja näkökulmia valittaessa olisi syytä panostaa kyseisten osayleisöjen mielenkiinnonkohteisiin, nuorten tapauksessa luonnollisesti erilaisiin nuoria kiinnostaviin asioihin (Sirén ym. 2015). Nuorten tiedetään olevan kiinnostuneita varsin monenlaisista aihepiireistä kuten ajankohtaisista isoista ilmiöistä, mutta ehdottomasti myös heille itselleen kaikkein tutuimmista ja läheisimmistä aiheista. Niiden ja nuorten itsensä näkyminen paikallislehtien sivuilla olisi siten ensisijaisen tärkeää. (Partanen 2017.)

Tällä hetkellä sanomalehdissä paikallislehdet mukaan lukien tehdään työtä nuorten kiinnostuksen herättämisen eteen ennen muuta Sanomalehtien Liiton tuottamien mediakasvatusmateriaalien ja -kampanjoiden avulla. Liiton ja sen jäsenlehtien mediakasvatustoiminnan tavoitteena on tukea lasten ja nuorten kriittistä ja aktiivista mediasuhdetta. Käytännössä työ tapahtuu auttamalla opettajia hyödyntämään uutismediaa opetuksessaan ja tuottamalla mediakasvatuksellisia oppimateriaaleja eri ikäryhmille. (Mediakasvatusmateriaaleja s.a.) Sanomalehtien liiton sähköisestä, kaikki ikäluokat alakoulusta toiseen asteeen asti kattavasta mittavasta materiaalipankista löytyy paitsi jo valmiiksi tuotettujen mediasisältöjen ymmärtämistä tukevaa materiaalia, myös lapsia ja nuoria itseään median tuottamisen pariin kannustavaa aineistoa. Esimerkiksi 10 tapaa vaikuttaa median avulla -lehtisessä (2019, 3) muistutetaan nuorille, että ”äänen kuuluvuutta ja vaikuttavuutta lisää, jos saa mielipidetekstin julki lehdessä, pääsee puhumaan aiheesta asiantuntijana tai jos media innostuu käsittelemään aihetta jutuissa. Kannattaa siis ottaa oma lähimedia mukaan vaikuttajan työkalupakkiin.”

Sanomalehtien Liiton ponnistelut nuorten äänen lisäämiseksi sen jäsenlehdissä vaikuttaisivat näkyvän etenkin liiton järjestämän vuotuisen Sanomalehti-
viikon – vuodesta 2021 alkaen Utisten viikko – aikana helmikuussa. Tässä

tutkimuksessa lähdeaineistona käytettävissä paikallislehdissä julkaistiin tuolin huomattavasti enemmän nuoria käsitteleviä tai heidän itsensä tuottamia juttuja kuin minään muuna ajankohtana.

2.4 Nuoret paikallislehtien sisältönä

Paikallislehtien tapaa käsitellä nuoria sivutaan muutamissa, etenkin viimeisen kymmenen vuoden aikana valmistuneissa tutkimuksissa. Aihetta käsitellään muun muassa muutamissa suomalaisten journalistien kouluttavien oppilaitosten opinnäyte- ja pro gradu -töissä. Esimerkiksi Rytkösen (2011) opinnäyetyössä pohditaan paitsi nuorten suhtautumista paikallislehtiin, myös heidän omaa näkymistään niissä. Rytkösen (2011) tutkimuksessa keskitytään ennen muuta siihen, miten paikallislehti Akaan Seutu ottaa nuoret huomioon journalistisissa valinnoissaan ja toimituksellisessa työskentelyssään.

Rytkösen (2011, 24) tutkimustulokset olivat varsin yksiselitteisiä: Suurin osa hänen tutkimuksensa kohteena olleista Akaan lukion nuorista ei lukenut säännöllisesti oman paikkakuntansa paikallislehteä, koska siinä ei käsitelty heitä itseään ja heidän elämäänsä oleellisesti kuuluvia aiheita kuten nuoria, urheilua, koulumaailmaa, harrastuksia ja nuorisopolitiikkaa. Jos toisaalta Akaan Seudussa julkaistaisiin nimenomaan nuorille suunnattu ja heistä kertovaa sivua tai aukeamaa, lähes kaikki tutkimukseen osallistuneet nuoret olisivat omien sanojensa mukaan halukkaita tarttumaan paikallislehteen (Rytkönen 2011, 27).

Muista aiemmista tutkimuksista on tässä yhteydessä syytä nostaa esille ainakin Lahelman (2014) tutkimus koskien median tapaa käsitellä poikia ja nuoria miehiä. Lahelma ei siis tutki erityisesti paikallislehtiä, mutta laajemmin koko mediakentästä tehdyt havainnot antavat silti käyttökelpoista yleiskuvaa tässä tutkimuksessa käsiteltävään aiheeseen. Lahelman mukaan kotimaisessa mediassa on 1980-luvun alusta alkaen vallinnut erityinen poikakeskustelun perinne. Sen lähtökohtana on oletamus siitä, että pojat ovat vaarassa ajautua koulutuksen ja työelämän ulkopuolelle heidän sukupuoleensa liittyvien erityispiirteiden takia. Lahelman tutkimuksessa mediaa käsitellään kokonaisuutena, mutta edellä kuvattua poikiin kohdistuvaa huolipuhetta voinee perustellusti väittää esiintyvän myös paikallislehdissä. Se tuskin on omiaan lisäämään poikien kiinnostusta niitä kohtaan.

Esitellyksi ansaitsee tulla myös Kurosen (2017) pro gradu -tutkielma. Hän tarkastelee sitä, millaista toimijuutta nuorille rakennetaan sanomalehtien uutisteksteissä. Analyysinsä myötä Kurosen päätyy lopulta tutkimaan nuorten toimijuuden rakentumista nuorten ja viranomaisten välisessä suhteessa. Kurosenkaan tutkimus ei liity suoraan tai yksinomaan paikallislehtiin, mutta tarjoaa silti useita oman tutkimukseni kannalta käyttökelpoisia näkökulmia. Niistä tärkein lienee Kurosen havainto siitä, kuinka paljon sanomalehtien uutistekstejä kirjoittavien toimittajien kielellisillä ja rakenteellisilla valinnoilla on merkitystä. Heidän päätöksensä käyttää tiettyä sanaa tai olla käyttämättä toista vaikuttavat merkittävästi siihen, millaiseksi nuoren toimijuus kaupunkitilassa kuvataan.

Kurosen tuo toistuvasti esille havainneensa, että nuoria koskeva sanomalehti-uutisointi tyypistyy helposti kovin kapea-alaiseksi ja siihen mahtuu vain tiettyjä näkökulmia – samaan aikaan kun toiset näkökulmat loistavat poissaolollaan (Kurosen 2017, 53). Kurosen (2017, 54–55) mukaan ”– on syytä kiinnittää huomiota prosesseihin, joissa muokataan kuvaa ihmisryhmistä. Vaikka uutisten paikkansapitävyys on altistettu epäilylle viime vuosina erilaisten valemedioiden toimesta, on uutisilla edelleen vahva rooli ihmisten tiedonhankinnassa. Kielestä ja sen käytöstä tulee vahvasti poliittista, jolla on vaikutusta ihmisten elämiin.” Kurosen pohtii myös nuorten asemaa uutisoinnin kohteena esittämällä suoran kysymyksen: ”– – minkä vuoksi nuoret eivät saa olla itseään koskevissa uutisissa enemmän osallisina?” (Kurosen 2017, 57). Omaan kysymykseensä hän vastaa viittaamalla muun muassa journalismin eettisiin periaatteisiin ja niistä annettuihin konkreettisiin ohjeisiin kuten Julkisen sanan neuvoston (JSN 10.12.2014) antamaan periaatelausemaan koskien lasten ja alaikäisten esiintymistä mediassa. Siinä painotetaan yhtä aikaa sekä nuorten oikeutta tulla kuulluksi, että heidän oikeuttaan tulla suojelluiksi ja pitää kiinni yksityisyydestään. Tätä taustaa vasten on helpompi ymmärtää, miksi journalistit eivät välttämättä esitä nuoria niin monipuolisesti eri näkökulmista ja anna heille yhtä paljon palstatilaa kuin aikuisille. Kurosen sanoin ”uutisoinnit asettuvat journalistien eettisen varovaisuuden varjon alle” (Kurosen 2017, 57).

Tausta-aineiston hankkimisen yhteydessä tutustuin lisäksi Ojajärven (2014) laatimaan tutkimusraporttiin paikallislehtien nykytilasta. Raportissaan Ojajärvi

pyrkii tulkitsemaan paikallislehtien sisältöjä tavoitteenaan paikallisuuden ulottuvuuksien ymmärtäminen sekä esittämään näkemyksiä paikallislehdistön tulevaisuudesta journalismin murroksen keskellä. Hän tutkii paikallislehtiä myös nimenomaan niiden sisältöjen näkökulmasta, mutta päätyy lopulta käymään läpi lähinnä vain ylätasoa käsitteitä kuten paikallislehdissä julkaistavien juttujen tyypillisimpiä lajityyppejä. Nuorten näkymistä paikallislehtien sivuilla Ojajärven tutkimuksessa ei käsitellä. Kaiken kaikkiaan näyttääkin vahvasti siltä, että tutkittua tietoa nimenomaan nuorten roolista suomalaisten paikallislehtien sivuilla on tarjolla suppeasti.

2.5 Tämän tutkimuksen näkökulma nuoriin

Oma näkökulmavalintani tekeminen sujui lopulta helposti. Asian ratkaisi aiempien vastaavanlaisten tutkimusten pieni määrä. Koska toimin ikään kuin valitsemani aihealueen tutkimuksen uranuurtajana ja tartun ennalta vain vähän tutkittuun aiheeseen, koen järkeväksi keskittyä suuriin linjoihin. Käytännössä olen päättänyt tarkastella aiheitani puoliksi yhteisöpedagogin, puoliksi journalistin silmälasien läpi. Diskurssianalyysia tehdessäni painotan nuoria käsittelevien juttujen merkityksiä ja niiden luomaa sosiaalista todellisuutta. Pyrin löytämään vastauksia siihen, millaisina nuoret paikallislehdissä esitetään. Tältä osin kyse on siis paljolti journalistisella otteella suoritetusta tutkimuksesta. Diskurssianalyysin tuloksia pohtiessani näkökulmani taas on enemmän kasvatuksellinen. Haluan pohtia, millaisena nuorten maailma lehtijuttujen kautta näytetään ja miten nykyisestä paikallisjournalismista voisi tehdä nuorten mielestä kiinnostavampaa.

3 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

3.1 Tutkimuksen kohde ja aineisto

Tutkimukseni kohteena on kaksi kaikkiaan yhdeksää paikallislehteä Etelä-Karjalan, Etelä-Savon ja Itä-Savon alueella julkaisevan Kaakon Viestintä Oy:n lehdestä. Toinen tutkimistani lehdistä on pääasiassa Juvalla ilmestyvä Juvan Lehti, jonka levikki on tällä hetkellä noin 3500 kappaletta (Juvan Lehden levikki s.a.). Lisäksi tutkin pääasiassa Mäntyharjulla ja Pertunmaalla ilmestyvää Pitäjänuutiset-nimistä lehteä. Sen kokonaislevikki on noin 4400 kappaletta (Pitäjänuutisten levikki s.a.).

Sekä Juvan Lehti että Pitäjänuutiset ilmestyvät kerran viikossa, lukuun ottamatta vuoden viimeistä viikkoa. Kaiken kaikkiaan kumpikin tarkastelemani paikallislehti ilmestyy siis 51 kertaa vuodessa. Aineistokseni hyväksyin kuitenkin vain ne lehtien numerot, joissa julkaistiin tavalla tai toisella nuoria käsitteleviä juttuja. Juvan Lehdessä ilmestyi vuonna 2019 yhteensä seitsemän numeroa, joissa ei käsitelty yhtäkään nuoriin liittyvää aihetta. Pitäjänuutisissa vastaavantalaisia numeroita ilmestyi yhdeksän. Näin lopullinen aineistoni muodostui siis 86 lehdestä, joista löysin yhteensä 203 nuoria käsittelevää juttua. Niistä 109 julkaistiin Juvan Lehdessä ja loput 94 Pitäjänuutisissa.

On syytä huomata, että niin Juvan Lehden kuin Pitäjänuutistenkin yhteydessä julkaistaan useita kertoja vuodessa erillisiä lisälehtiä ja liitteitä. Niitä ovat muun muassa Kesälehti ja erilaiset Plus-liitteet. Ne kaikki olen kuitenkin rajannut opinnäytetyöni ulkopuolelle. Opinnäytteeni aineistona käyttämieni niin sanottujen peruslehtien osalta tutkin kaikkea lehdissä julkaistua toimituksellista aineistoa, toisin sanoen kaikkia juttuja ja kuvia pois lukien ainoastaan mediomyynnin kautta myydyt mainokset, seuratoimintapalsta sekä Kaakon Viestintä Oy:n omat ilmoitukset. Molempien tutkimuskohteenani olevien lehtien vuosikertoja säilytetään paperimuodossa lehtien toimituksissa, mutta tämän tutkimuksen käytännön analyysityö on suoritettu sähköisen näköislehtipalvelun kautta. Tätä työtä varten Kaakon Viestintä Oy luovutti käyttöni näköislehtitunnukset, joiden kautta pääsin vapaasti tutkimaan niin Juvan Lehden kuin Pitäjänuutistenkin näköislehtiarkistoa. Sieltä löytyvät lehdet ovat yksi yhteen kopioita paperisina julkaistujen lehtien kanssa, vain muutettuna sähköiseen muotoon.

Näköislehtien lisäksi sekä Juvan Lehdellä että Pitäjänuutisilla on omat verkkosivut, joita päivitetään jatkuvasti ja paljolti vailla kytköstä paperilehteen. Käytännössä lehtien verkkosivuilla saatetaan siis julkaista muun muassa lyhyitä poliisitiedotteita tai esimerkiksi jonkin tapahtuman tunnelmasta kertovia kuvagallerioita, jotka eivät koskaan löydä tietään paperilehden sivuille asti. Vastavasti paperilehdissä julkaistaan juttuja, jotka eivät missään vaiheessa päädy internetiin. Tällaisia juttuja voivat olla esimerkiksi laajasti eri medioille jaettujen tiedotteiden pohjalta laaditut uutiset. Niitä ei ole tapana julkaista verkkosivuilla, koska sama tieto on saatavilla kattavasti muualta internetistä. Juvan Lehden

ja Pitäjänuutisten verkkosivuilla keskitytään sen sijaan nimenomaan lehtien itsensä tuottamaan, uniikkiin materiaaliin. Näin lehdet pyrkivät erottautumaan kilpailijoistaan. Lisäksi siten taataan, että lehtitilauksistaan maksaville asiakkaille on tarjolla yksinomaan Juvan Lehden tai Pitäjänuutisten verkkosivuilla julkaistavaa materiaalia. Kyse on tilaajien palvelemisesta ja keinosta pitää heidät sitoutuneina tilaamaansa lehteen. (Tiainen 2020.)

3.2 Tutkimuskysymys

Tämän tutkimuksen tutkimuskysymys koskee nuoria käsittelevien juttujen puhetapoja. Pysin kartoittamaan diskursseja, joita nimenomaan paikallislehdissä julkaistuissa nuoria käsittelevistä jutuista on mahdollista havaita. Yhdellä lauseella ilmaistuna tutkimuksen pääkysymys voidaan tiivistää seuraavasti:

- Millaisia diskursseja nuoria käsittelevistä paikallislehtien jutuista löytyy?

Pääkysymykseen antamieni vastausten ohessa tuon tutkimuksen tulososiossa esille myös tekemiäni havaintoja koskien sitä, mistä aiheista kertovissa jutuissa nuoret pääsevät esille paikallislehdissä. Johtopäätökset ja pohdinta -luvussa taas kerron siitä, millaisia aiheita nuorten itsensä tuottamissa paikallislehtien jutuissa käsitellään. Ensisijaisesti keskityn silti tutkimaan nimenomaan juttujen kautta ilmeneviä vakiintuneita kielenkäytön tapoja, joilla jäsennetään sosiaalista todellisuutta – toisin sanoen diskursseja. (Fairclough 1992, Räisänen 2003, 45 mukaan.)

3.3 Tutkimusote ja aineiston analyysimenetelmä

Opinnäytetyöni on laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus. Pysin siis ymmärtämään tutkimuskohteeni laatua, sen ominaisuuksia ja merkityksiä mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. (Lähdesmäki ym. 2012.) Kuten laadullisissa tutkimuksissa usein, myös omassa tutkimuksessani korostuvat tutkimuskohteeni ilmaisuun ja kieleen liittyvät näkökulmat. Koska keskityn todellisuuden ja tiedon rakentumiseen kielen kautta, voi tutkimusotteestani löytää runsaasti diskurssitutkimusta. (Lähdesmäki ym. 2012). Suoritan myös käytännön analyysityön diskurssianalyysin periaatteiden mukaan. Näin siitä huolimatta, ettei dis-

kurssianalyysia voida pitää yksiselitteisen selvärajaisena ja tarkkaan määriteltynä tutkimusmenetelmänä. Se on pikemminkin lähestymistapa, jonka perusajatuksen mukaan samasta asiasta voidaan puhua monin eri tavoin – monin eri diskurssein. Nämä useat eri diskurssit voivat kaikki olla yhtä perusteltuja, eikä toisistaan poikkeavia kuvauksia voida asettaa totuudellisuus- tai paremmuusjärjestykseen. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

On syytä huomata, ettei tämän tutkimuksen aineistossa tai missään muuallakaan ole olemassa valmiita diskursseja. Ne ovat aina tutkijan tulkintoja. Diskurssianalyysia käyttävän tutkijan tehtävänä onkin näin olleen analysoida ja tulkita tutkimusaineistosta esiin nousevaa moninaista puhe- ja tekstiavaruutta ja muodostaa tuosta runsaasta varannosta ikään kuin ytimekkäämpiä tiivistyksiä. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.) Kuten muun muassa Luukka (2003, 19) omassa, diskurssianalyysiin pohjaavassa tutkimuksessaan, myös tässä tutkimuksessa lehtiä tutkitaan nimenomaan kielellisinä tuotteina. Kriittiselle diskurssianalyysille tyypillisen näkökulman mukaan kieli rakentaa kuvaa maailmasta ympärillämme. Luukan (2003, 19–20) mukaan

mediatekstit toisaalta heijastelevat käsityksiä siitä, mitä - - kulttuurissamme on, ja samalla ne myös rakentavat ja muokkaavat - - arvoja, asenteita, uskomuksia, identiteettejä ja sosiaalisia suhteita. - - Lehdet rakentavat itselleen kielen avulla oletetun lukijakunnan ja tarjoavat heille tietynlaisia lukijapositioneja. - - Kielen ja tekstien tasolla tämä kohdentaminen näkyy mm. sisältövalinnoissa, lehden ulkoasuun ja kieliasuun liittyvissä valinnoissa ja mainonnassa.

Kuten todettua, diskurssianalyysi on varsinaisen tutkimusmenetelmän sijaan pikemminkin teoreettinen viitekehys. Siihen tukeutumalla voi tehdä eri lailla painottuvaa tutkimusta riippuen siitä, millaisen diskurssianalyttisen lähestymistavan tutkija valitsee. Kaiken diskurssianalyysin – ja siten myös oman opinnäytetyöni – lähtökohta on yhtä kaikki sosiaalisessa konstruktionismissa. Sen perusajatuksen mukaan tutkimuskohde kohdataan kielellisten ja muiden symbolisten jäsenysten kautta. (Leino 2002). Jokisen ym. (Jokinen ym. 1999, Niemelän 2016, 30) mukaan ”ilmiöt saavat merkityksensä historiallisten prosessien tuloksena, joissa ihmisten välisellä kanssakäymisellä on olennainen

rooli”. Tarkastelemme siis todellisuutta aina jostakin näkökulmasta merkityksellistettynä, emme koskaan puhtaasti objektiivisesti (Jokinen & Juhila 1999, Niemelän 2016, 30 mukaan).

Diskurssianalyttisen tutkimuksen voidaan katsoa sisältävän aina seuraavia lähtökohtaoletuksia: Kielenkäytöllä rakennetaan sosiaalista todellisuutta, sosiaalisen todellisuuden rakentamisesta kilpailevat useat erilaiset diskurssit, merkityksellinen toiminta on kontekstisidonnaista, toimijat kiinnittyvät diskursseihin ja kielenkäytöllä on seurauksia tuottava luonne (Jokinen ym. 1993, Niemelän 2016, 30 mukaan). Pietikäinen ja Mäntynen (2009, 27) puolestaan erottavat toisistaan diskurssin (yksikkö) ja diskurssit (monikko). Ensin mainittu merkitsee heidän mukaansa kielenkäyttöä sosiaalisena toimintana. Diskurssit sitä vastoin ovat ”historiallisesti suhteellisen sitkeitä, vuorovaikutustilanteesta toiseen käytettyjä, ja tunnistettavissa olevia tapoja merkityksellistää ja kuvata asioita, ilmiöitä ja tapahtumia tietystä näkökulmasta ja tietyllä tapaa.” Tässä opinnäytetyössä käsittelen diskursseja nimenomaan monikkona, etsien aineistoni tyypillisiä tapoja (diskursseja) käsitellä nuoria paikallislehdissä.

Yhteen lauseeseen kiteytettynä Jokinen, Juhila ja Suonio (2016, 17) määrittelevät diskurssianalyysin ”sellaiseksi kielenkäytön ja muun merkitysvälitteisen toiminnan tutkimukseksi, jossa analysoidaan yksityiskohtaisesti sitä, miten sosiaalista todellisuutta tuotetaan erilaisissa sosiaalisissa käytännöissä. Käytännön esimerkissään he kertovat (2016, 29) tutkijasta, joka diskurssianalyysin avulla ryhtyy vertailemaan savolaisia ja hämäläisiä. Toisin kuin jotakin muuta metodologia käyttävä tutkija ehkä saattaisi tehdä, hän ei lähde liikkeelle kulttuuristen erityispiirteiden tai kahden mainitun ihmisryhmän luonne-erojen kuvaamisesta. Diskurssianalyysissä tällaisia kategorioita ei oteta vastaan annettuina totuuksina. Jokisen, Juhilan ja Suonion (2016, 29) mukaan kiinnostus kohdistetaan sen sijaan ”siihen, miten savolaisuus tai hämäläisyys tuotetaan, milloin ja miten niihin liittyviä itsemäärittelyjä ja keskinäisiä eroja tuodaan keskusteluun tai muulla tavoin herätetään henkiin”.

Tässä tutkimuksessa diskurssianalyysiä käytetään välineenä pyrittäessä selvittämään sitä, miten nuorista kirjoitetaan paikallislehdissä. Jotta analyysia voitiin suorittaa, oli tutkimusaineisto ensin välttämätöntä käydä läpi niin sanotusti perinteisin menetelmin. Aloitinkin tutkimukseni arkisesti käymällä sivu sivulta

ja juttu jutulta läpi jokaisen aineistooni kuuluvan lehden – kaikki 51 Juvan Lehden ja kaikki 51 Pitäjänuutisten vuonna 2019 ilmestynyttä numeroa. Molemmille lehdille piirsin tietokoneella oman taulukon, johon merkitsin seuraavat viisi tietoa: (1) Lehden numero ja ilmestymispäivämäärä, (2) löytämäni nuoria käsittelevän jutun otsikko, (3) jutun sivunumero, (4) jutun yhteydessä mahdollisesti julkaistujen valokuvien määrä ja (5) muita omasta mielestäni huomionarvoisia juttuun liittyviä seikkoja. Lisäksi merkitsin taulukkoon eri huomioväreillä jutut, joissa nuoret itse pääsivät ääneen joko haastateltavina tai tekstin kirjoittajina ja toisaalta jutut, joissa nuoret itse eivät päässeet ääneen lainkaan. Taulukkojen valmistumisen jälkeen kirjoitin myös välittömästi lyhyen koonnin kaikesta siihen mennessä havaitsemastani. Koonnissani nostin esille muun muassa Sanomalehtiweekin merkittävän vaikutuksen nuorista kertovien juttujen määrään.

Lähdemateriaalia läpi käydessäni ja siitä varsinaista tutkimusaineistoa eritellessäni jouduin suorittamaan toisinaan hyvinkin seikkaperäistä pohdintaa sen suhteen, mitkä jutut kelpuuttaisin mukaan tutkimukseen. Esimerkiksi Juvalle rakennettavaa uutta koulukampusta koskevat Juvan Lehden jutut liittyivät toki tietyssä mielessä nuoruuteen, opiskeleehan kyseisellä kampuksella tulevaisuudessa niin kaikki juvalaiset yläkoululaiset kuin myös paikkakunnan oman lukion opiskelijat. Kyseisten juttujen ensisijainen aihe oli kuitenkin nuorten sijaan koulukampus ja sen rakentaminen. Lopulta päädyin jättämään suurimman osan koulukampusta käsittelevistä uutisista tämän tutkimuksen tutkimusaineiston ulkopuolelle. Toisaalta kelpuutin aineistooni esimerkiksi 21.2.2019 ilmestyneen Juvan Lehden pääkirjoituksen, jossa lehden päätoimittaja käy läpi Juvan lukion positiivisia vaikutuksia paikallisten nuorten elämään. Kyseisessä pääkirjoituksessa tulee mainituksi myös uusi koulukampus, mutta jutun keskiössä ovat kuitenkin kampushankkeen sijaan Juvan lukiota parasta aikaa käyvät ja aiemmin käyneet nuoret.

Tietyistä rajanvetoon liittyvistä pulmista huolimatta suurin osa aineiston kokoomisesta sujui suhteellisen helposti. Iso osa lehtien jutuista oli mahdollista karsia tämän tutkimuksen ulkopuolelle pelkästään otsikon, ingressin ja juttuun liittyvän kuvan perusteella. Toisaalta kohtasin myös useamman jutun, joiden liittymistä nuoriin ei olisi mitenkään voinut päätellä pelkästä otsikosta. Tarkkaa perehtymistä vaativat muun muassa jutut, joiden otsikkoja olivat ”Kesäauto

starttaa pian”, ”Kesäkahvila jälleen auki”, ”Teatterissa tehdään sankaritekoja”, ”Lumen paljous yllätti saksalaiset” ja ”Musakellariin voi tulla kokeilemaan soittamisen riemua aloittelijatkin”. Niissä kaikissa käsiteltiin nuoria, vaikka otsikoiden perusteella kyse olisi saattanut olla jostakin aivan muusta. Tutkimusaineistoon oli siis perehdyttävä kattavasti jo hyvin varhaisessa vaiheessa, paljon ennen kuin oli mahdollista syventyä varsinaisen diskurssianalyysin tekemiseen.

3.4 Diskurssianalyysi

Varsinainen diskurssianalyysi on Suonisen (2016, 53) mukaan luontevaa aloittaa siten, että tutkija ryhtyy etsimään aineistostaan eroja ja yhtäläisyyksiä. Erittäisesti eri diskurssien eroihin perehtyminen tarjoaa usein mielenkiintoisia näkökulmia. Samaan aikaan on kuitenkin syytä muistaa, että merkityssystemit eli diskurssit ”eivät esiinny aineistossa selkeinä kokonaisuuksina, vaan pieninä paloina, joiden tunnistaminen merkityssystemien osiksi tarkentuu ja usein myös muuntuu analyysin edetessä” (Suoninen 2016, 53). Suonisen (2016, 53) mukaan diskurssianalyysi ei sovellu erityisen hyvin keinoksi rakentaa kiinteitä alkuhypoeseja, joita myöhemmässä tutkimuksessa pyritään joko todentamaan tai purkamaan. Sen sijaan ”aineistossa havaituista säännönmukaisuuksista on luontevaa nostaa hypoeseja tutkimusprosessin aikana tarkemman analysoinnin aiheeksi” (Suoninen 2016, 53). Tässäkin tutkimuksessa kävin aineistoani läpi aluksi varsin suurpiirteisesti. Ensin luin kannesta kanteen kaikki 102 vuoden 2019 aikana julkaistua Juvan Lehden ja Pitäjänuutisten numeroa. Aina löytäessäni nuoria edes etäisesti käsittelevän jutun, tein siitä merkinnän taulukkooni. Toistettuani saman vielä uudestaan – ensimmäistä kertaa huolellisemmin ja analyttisemmin – olin päässyt pisteeseen, jossa olin saanut kootua tutkimukseni varsinaisen aineiston: 203 juttua yhteensä 86 eri lehdessä.

Kuten luvussa 3.3 todettiin, diskurssianalyysin tekemiseen ei ole olemassa yhtä yksiselitteistä ja kaikkien erityyppisten diskurssianalyysien tekemiseen varmuudella kerta toisensa jälkeen soveltuvaa toteutustapaa. Mitään mekaanisesti opittavissa ja toistettavissa olevaa tekniikkaa ei ole. Edes edellä mainittua ja tavallisesti toimivaa aloituskeinoa, erojen ja yhtäläisyyksien etsimistä, ei voida pitää kaikenkattavana ohjeena. Näin siksi, että eroja ja yhtäläisyyksiä on mahdollista tarkastella loputtaman monien eri asioiden suhteen. Suoninen

(2016, 61–62) korostaakin, että ”tutkijan on tarpeen raportoida yksityiskohtaisesti ja perustella suhteessa tutkimustehtäväänsä ne logiikat, joilla hän kulloinkin konstruoi aineistostaan merkityssysteemejä”. Tässä tutkimuksessa diskurssianalyysi eteni alkuvaiheen karkean kartoituksen jälkeen aineiston perusteellisempaan tarkasteluun. Kyseisen vaiheen aloitin pohtimalla sitä, voinko jatkaa työtäni alustavaan taulukointiin kokoamieni havaintojen pohjalta ja todella muodostaa niistä perusteltavissa olevia diskursseja, vai onko alun hypoteeseista aiheellista luopua. Molemmat vaihtoehdot tuli pitää avoinna, sillä Suonisen (2016, 53) mukaan ”tulkinat merkityssysteemien kirjosta ja käytettävistä voivat siis muuntua aineistolähtöisesti analyysiprosessin aikana”.

Jokisen ja Juhilan (1999) mukaan diskurssianalyttinen tutkimuskenttä on mahdollista jakaa neljään eri orientaatioon eli ulottuvuuteen (Kuronen 2017, 20). Tässä tutkimuksessa tukeudun niistä ennen muuta yhteen, merkitysten ja merkitysten rakentamisen tapojen välisen suhteen tutkimiseen. Pyrin siis löytämään vastauksia siihen, millaisia merkityksiä nuorista kertovien Juvan Lehden ja Pitäjänuutisten juttujen kautta nuorista luodaan. Oleellista on, millaisin kielellisin ilmaisuin nuoria kuvataan, asemoidaan ja määritellään. Diskurssien avulla maailmaa onkin mahdollista jaotella eri tavoin merkityksellisiin osiin. Niiden avulla ympäröivää todellisuutta voidaan repesentoida erilaisista näkökulmista. Jotta ihminen kykenee jäsentämään sosiaalista todellisuutta ja tekemään sen eri ilmiöitä ymmärrettäväksi itselleen, hän nojautuu erilaisiin olemassa oleviin diskursseihin. Diskursseilla on kuitenkin myös toinen keskeinen tehtävä: ne tarjoavat erilaisia subjektipositioita sosiaalisille toimijoille. (Räisänen 2003, 45–46.) Räisänen (2003, 46) mukaan ”eri diskurssit asemoivat meidät eri tavoin, tarjoten ja toisaalta kieltäen meiltä erilaisia toiminnan tapoja.” Varsinaisen subjektiposition Räisänen (2003, 46) määrittelee Vivien Burria (1995) mukailleen diskurssiiviseksi resurssiksi, joka

määrittelee sosiaalisten toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet, mahdollisuudet ja rajoitukset ja joka rakentuu erilaisissa diskursseissa. Subjektipositiot tarjoavat toimijoille erilaisia identiteettejä nimeämällä ja luokittelemalla nämä eri tavoin. – – Subjektipositiot osaltaan määrittävät sen, mitä toimijat kustakin positiosta käsin voivat sanoa ja tehdä, mikä on sopivaa ja mikä ei. Toisin sanoen subjektipositiot sekä avaavat toimijoille toiminnan mahdollisuuksia että asettavat rajoituksia tuolle toiminnalle.

Edellä kuvaamaani diskurssien ja niissä ilmenevien subjektiopositioiden kartoittamistyötä lähdin tekemään lukemalla jokaisen taulukkooni kelpuuttamani jutun jälleen kerran läpi. Tässä vaiheessa ryhdyin käyttämään värikoodeja. Koodaukseni logiikka perustui tavoitteeseeni erotella toisistaan jutut, joissa nuoret itse pääsevät ääneen ja jutut, joissa näin ei tapahdu. Tätä tarkoitusta varten lisäsin jokaisen nuorten äänen sijaan pelkästään toimittajan äänellä kerrotun jutun perään mustalla lihavoidulla tekstillä sanat ”Ei nuoria äänessä”. Lisäksi haluisin jo tässä vaiheessa tehdä näkyväksi sen, mikäli havaitsin jotakin erityistä. Tällaisia erityispiirteitä olivat muun muassa se, jos juttuun oli haastateltu pelkästään nuoria ja toisaalta se, jos ilmiselvästi nimenomaan nuoria koskevassa jutussa ei tuotu lainkaan esille heidän mielipidettään kyseiseen asiaan. Viimeksi mainittuun joukkoon kuuluivat muun muassa Juvan Koikkalan kylässä asuvien lasten ja nuorten koulukuljetuksia koskeva juttu otsikolla ”Talvi hyydytti koulukyydit” sekä niin ikään Juvan Lehden juttu otsikolla ”Nuorten tentissä”. Se kertoi eduskuntavaaliehdokkaiden vierailusta Juvan lukion vaalitentissä, mutta ääneen jutussa pääsivät lopulta lukiolaisten sijaan pelkästään paikalle saapuneet eduskuntavaaliehdokkaat. Molemmat edellä mainitut sekä kaikki muut mielestäni erityishuomiota ansainneet jutut merkitsin punaisella värillä. Kun värikoodaukseni oli valmis, taulukkoni piti sisällään kolme eri kategoriaa: jutut, joissa nuoret pääsevät ääneen (ei väriä), jutut joissa nuoret eivät pääse ääneen (jutun yhteydessä lihavoitu musta teksti ”Ei nuoria äänessä”) ja jutut, jotka pistivät silmäni jonkin erityispiirteensä takia (punainen).

Seuraavassa vaiheessa tuli vihdoin ajankohtaiseksi ryhtyä kartoittamaan varsinaisia diskursseja. Tätä työtä varten jaoin jutut vielä kertaalleen niin, että tein jälleen yhden taulukon (liite 1). Siihen kokosin edellisiin taulukoihin joko lihavoimattomalla mustalla tai punaisella merkitsemäni jutut eli toisin sanoen jutut, joissa nuoret itse pääsevät ääneen. Kolmanteen taulukkoon ryhdyin kirjaamaan havaintojani koskien ensinnäkin nuoria käsittelevien juttujen aiheita, nuorten roolia heitä käsittelevissä jutuissa sekä juttujen näkökulmia. Tulostin tietokoneella tekemäni taulukon paperiseen muotoon niin, että saatoin tehdä muistiinpanoja myös käsin kirjoittamalla. Pikkuhiljaa, juttu kerrallaan, alkoi tulosteiden marginaaliin ilmestyä merkintöjä esimerkiksi yksittäisistä merkityksellisistä sanoista. Kun huomasin tietyn sanan tai samanhenkisen ilmauksen

esiintyvän toistuvasti eri jutuissa, tiesin päässeeni diskurssin jäljille. Lopulta tulostin paperille myös kaksi ensin laatimaani taulukkoa. Kuten kolmannen taulukkoni tapauksessa, niidenkin reunoihin kertyi merkintöjä koskien huomioni herättäneitä sanoja ja ilmauksia. Vihdoinkin, käytyäni läpi aineistoani yhä uudelleen ja tehtyäni yhä uusia niihin liittyviä merkintöjä, onnistuin erottelemaan joukon toistuvasti esiintyviä ja toisistaan eroteltavissa olevia diskursseja.

4 TULOKSET

4.1 Nuorista neljällä tavalla

Laajassa aineistossani nuoria käsitellään monen eri aiheen kautta ja monesta eri näkökulmasta. Heistä kertovissa lehtijutuissa nojaututaan myös erilaisiin diskursseihin, sillä diskurssit toimivat nimenomaan käsitteellisinä resursseina. Niiden avulla esitämme itsemme ja muut toimijat, niin sanomalehtiteksteissä kuin arkisessa kanssakäymisessäkin. (Räisänen 2003, 46.) Nuorista kertovien juttujen eri diskursseissa nuoret jäsennetään eri tavoin, koska kukin diskurssi toimii oman logiikkansa mukaan ja eräänlaista punaista lankaa seuraten (Räisänen 2003, 48). Nuorista kertovien juttujen diskursseissa nuorille annetaan erilaisia toimijuuden muotoja eli subjektipositioita. Koska yhteen diskurssiin mahtuu vain rajattu määrä erilaisia subjektipositioita, juuri näiden toimijuuden muotojen tunnistaminen ja erittelemine toimii keskeisenä työkaluna eri diskurssien hahmottamisessa. (Räisänen 2003, 49).

Kuten Räisänen (2003, 48) tutkimuksessa, myös tässä yhteydessä subjektipositioiden paikallistamiseen käytettiin monia kriteerejä. Niistä keskeisin oli aineiston muodostavissa lehtijutuissa käytetty sanasto. Huomiota kiinnitettiin jonkin verran myös juttujen rakenteeseen kuten siihen, annetaanko nuorten kertoa näkemyksensä suorina lainauksia vai onko toimittaja muotoillut nuorten kommentit oman tekstinsä lomaan. Edellä esitellyn ja perustellun prosessin kautta aineistostani erottui neljä erilaista tapaa asemoida nuoret paikallislehtiteksteissä eli neljä subjektipositiota: *urheilusankari*, *reipas nuori*, *väheksytty nuori* ja *tavallinen nuori*.

4.2 Nuori urheilusankari

Toinen kahdesta selkeästi yleisimmästä nuoria käsittelevien juttujen aiheesta oli urheilu. Hieman pyöristäen voidaan todeta, että noin yksi kolmasosa kaikista vuonna 2019 Juvan Lehdessä ja Pitäjänuutisissa julkaistuista nuoria käsittelevistä jutuista liittyi tavalla tai toisella urheiluun. Näissä jutuissa nuoret esitettiin poikkeuksetta erityisyksilöiksi – jollain tasolla. Muutamissa jutuissa kerrottiin koko maan mittakaavassa merkkisuorituksiin yltäneistä nuorista urheilijoista, mutta suurin osa esitettiin joko oman koulun, oman kylän tai oman kunnan tulevaisuuden toivoina. Jo juttujen otsikot kertovat paljon:

Mäntyharjun omat pojat **kurittivat** Pelicansia (Pitäjänuutiset 10.1.2019)

Tarkkuudella ja tarmolla – Viivi Pursiainen palkittiin viime vuonna **oman ikäluokkansa parhaana** poniohjastajana (Juvan Lehti 28.3.2019)

Pikajuoksu tuo vauhtia Topias Laineen keihääseen – **nuorten olympiakultaa vuonna 2018 voittanut keihäslupaus** harjoittelee kesäisin Juvalla (Juvan Lehti 1.8.2019)

Myös urheilujuttujen leipätekstien sanasto on omiaan asemoimaan niissä esiintyvät nuoret eräänlaiseen sankariasemaan. Nuoriin viitataan toistuvasti muun muassa sanoilla (tulevaisuuden)lupaus, toivo ja urheilija, joka jo sellaisenaan asettaa nuoren tiettyyn asemaan suhteessa hänen liikuntaharrastukseensa. Toisaalta monissa jutuissa korostetaan nuoren urheilijan uransa eteen tekemiä uhrauksia ja työmäärää. Nuoren urheilusankarin subjektipositio näyttäytyy selvästi muun muassa seuraavissa lehtijutuista poimituissa katkelmissa:

Juvalainen raviurheilu sai viime vuonna **tuoreen nousevan tähden**, kun 13-vuotias Viivi Pursiainen ylsi menestykseen kotimaan raviradoilla. – – **Töitä** Pursiainen on todellakin **saanut tehdä**. **Joka arkipäivä** hän suuntaa koulun jälkeen ensiksi talleille poneja ajattamaan. (Juvan Lehti 28.3.2019)

Forssell **erottui** Jäntevän paidassa **jo pienestä pitäen** ja Mikkeeliin hän siirtyi harjoittelemaan **jo 11-vuotiaana** vuonna 2012. – – Jotain **pelaajan kyvyistä kertoo se**, että SaVu:ssa kahdeksassa pelissä keskikentältä on syntynyt viisi maalia. (Pitäjänuutiset 17.10.2019)

Vuosikausia Kiesilä reissasi Mäntyharjun ja Mikkelin väliä **vähintään neljä kertaa viikossa**. (Pitäjän uutiset 31.10.2019)

Merkillepantavaa on, että nuoret urheilusankareina esittämissä jutuissa annettiin toistuvasti paljon palstatilaa myös valokuville. Kaiken kaikkiaan tämän subjektiposition jutut olivat usein vähintään kokonaisen sivun tai jopa aukeaman kokoisia. Lisäksi urheilusankarinuoret pääsivät kattavasti ääneen, siteerattiin heitä paljon ja pitkillä sitaateilla. Urheilua harrastaville nuorille annetaan siis runsaasti näkyvyyttä, vaikka todellisuudessa urheilun tavoitteellisen harrastamisen tiedetään vähenevän lapsen vartuttua murrosikään. Tuoreimman Lasten ja nuorten liikuntakäyttäytyminen Suomessa tutkimuksen mukaan urheiluseuratoiminta tavoittaa laajasti erityisesti 9- ja 11-vuotiaat, mutta 15–19-vuotiaista enää kolmasosa harrastaa liikuntaa tai urheilua urheiluseurassa (Blomqvist ym. 2019, 49).

4.3 Reipas nuori

Reipas nuori osoittautui aineistoni yleisimmäksi subjektiposiitioksi. Karkeasti arvioiden jopa useampi kuin yksi kolmasosa kaikista aineistoni jutuista asemoi nuoret juuri tähän subjektiposiitioon. Toisin kuin nuori urheilusankari -subjektiposiition kohdalla, reipas nuori -subjektiposiition juttuja ei yhdistä mikään tietty juttuaihe. On totta, että iso osa reipas nuori -subjektiposiition nuorille antavista jutuista liittyy tavalla tai toisella koulu- tai opiskelumailmaan, mutta eivät silti lähellekään kaikki. Joukossa on myös muun muassa jostakin kulttuurin osa-alueesta ja erilaisista tapahtumista kertovia juttuja.

Reippaita nuoria yhdistää ennen muuta heidän vastuullisuutensa, päämäärätietoisuutensa sekä onnistumisten ja omien rajojen haastamisen korostaminen. Lehtijutuissa kerrotaan toistuvasti esimerkiksi pääsykokeisiin tai ylioppilaskirjoituksiin antaumuksella opiskelevista, teatteriharrastuksen kautta uutta itsevarmuutta löytäneistä ja oman kunnan nuorisovaltuustossa reippaita otteita esittäivistä nuorista. Tästä osoitukseksi sopivat muun muassa nämä otteet aineistostani:

(6–7-vuotiaiden lasten voimisteluryhmän) **ohjaamisen lisäksi** (14-vuotiaat) Savolainen ja Ahola **olivat vastuussa myös** esityksen **koreografiasta**. – – Ohjaaminen on **vastuullista hommaa**, mutta lasten kehityksen seuraaminen on kaiken arvoista. (Pitäjän uutiset 24.1.2019)

Oppilaiden itse suunnitteleman tapahtuman ohjelmaan kuului kahviotuotteiden ja makkaroiden myyntiä, musiikkiesityksiä, lemmikkien esittelyä, talutusratsastusta, lasten liikunnallinen tehtävä-rata sekä kuvaamataidon valinnaisryhmäläisten järjestämä taide-näyttely. – – Toimintapäivä oli yhdeksäsluokkalaisille **iso ponnistus**, jonka **järjestelyistä koululaiset vastasivat** pääosin **itse**. (Juvan Lehti 17.4.2019)

Eero Asikaisella on **jo useamman vuoden kokemus** Juvan nuorisovaltuustosta. Nyt hän on aloittamassa työtä Etelä-Savon maakunnallisessa nuorisovaltuustossa. **Väistämättä** tulee mieleen ajatus, onko Eero Asikaisella ajatuksia antautua myös poliittiseksi nuorisovaikuttajaksi. (Juvan Lehti 18.7.2019)

Merkillepantavaa on, kuinka haavoittumattomina reippaat nuoret esitetään. On tutkitusti totta, että osalla nykynuorista menee paremmin kuin ehkä koskaan (Suomen nuorisoyhteistyö – Allianssi ry. 2016, 6). Samaan aikaan kuitenkin tiedetään, että nuorten keskuudessa esiintyy tänä päivänä myös monia vakavia ongelmia. Jopa nykyisessä hallitusohjelmassa (Valtioneuvosto s.a.) mainitaan, että

Valtaosalla nuorista menee hyvin, mutta arviolta 10–15 prosenttia nuorista voi huonosti. Esimerkiksi poikien syrjäytyminen, tyttöjen mielenterveysongelmat ja vähemmistöihin kohdistuva syrjintä aiheuttavat inhimillistä kärsimystä ja yhteiskunnallisia kustannuksia.

Tämän tutkimuksen aineistossa nuorten pahoinvoinnista kertovat jutut loistavat silti poissaolollaan. Kaikista tätä tutkimusta varten lukemistani yli 200 jutusta yksikään ei käsitellyt ensisijaisesti esimerkiksi syrjäytymistä. Myöskään koulun käyntiin liittyvistä haasteista kuten oppimisvaikeuksista tai koulukiusaamisesta ei uutisoitu kertaakaan. Harvoin jollakin tapaa koulumaailman epäkohdista kertovien juttujen joukkoon kuuluivat Juvan Lehdessä 14.2.2019 julkaistu juttu ”Talvi hyydytti koulukyydit” sekä Pitäjän uutisissa 4.1.2019 julkaistu juttu ”Pertunmaan koululaiset ovat avun tarpeessa”. Viimeksi mainitussa jutussa kerrottiin, kuinka Pertunmaan yhtenäiskoulun oppilaat eivät päässeet taapaamaan koulukuraattoria oppilas- ja opiskelijahuoltolain määrittelemässä

ajassa. Aiheensa puolesta juttu siis käsitteli nuoriin kohdistuvaa epäkohtaa, mutta toisaalta siinä korostettiin sitä, kuinka nimenomaan Pertunmaan nuori-sovaltuusto eli nuoret itse olivat olleet aloitteellisia epäkohtaan puuttumisessa. Myös siinä jutussa nuoret esitettiin siis ainakin osittain reippaan nuoren subjektipositiosta käsin.

4.4 Väheksytty nuori

Väheksytyn nuoren subjektiposition tunnistaminen ei ollut yhtä helppoa kuin urheilusankarin ja reippaan nuorten kohdalla. Tämä johtui ennen muuta siitä, että väheksytyn nuoren subjektipositiota esiintyy huomattavasti kahta edellä esitelty subjektipositiota vähemmän. Toisaalta niissä muutamissa jutuissa, joissa kyseistä subjektipositiota esiintyi, sitä ei voinut olla huomaamatta. Syy tähän on selvä: väheksytyjä nuoria todella väheksytään. Heihin liitetään nuoren asemaa ja kyvykkyyttä kyseenalaistavia ilmauksia kuten kikattaa ja tuhahuttaa, minkä lisäksi osassa jutuista nuoria puhutellaan pelkillä etunimillä.

Eri tekstilajeissa ja julkaisukanavissa on voimassa erilaisia ohjeita siitä, miten nuoriin viitataan. Pääsääntö on kuitenkin se, että ihmisiin viitataan aina joko etu- ja sukunimellä tai pelkällä sukunimellä. (Ainiala 2013.) Pelkän etunimen käyttäminen viittauksissa sopii lähinnä pienille lapsille, se on vakiintunut käytäntö, mutta toisaalta erityisryhmien kuten kehitysvammaisten kohdalla viittauksittavan valinta riippuu toimittajan tai jutun julkaisukanavan valitsemasta linjasta (Korteso 2014). Esimerkiksi Juvan Lehden yleisenä linjana on, että kaikkiin yläkouluikäisiin ja sitä vanhempiin ihmisiin viitataan sukunimellä (Tiainen 2020). Näin ei kuitenkaan tapahtunut 28.2.2019 julkaistussa jutussa ”Hasamäki kutsui, nuoret vastasivat kutsuun”. Jutussa 13-vuotiaisiin liris Sikkilään ja Tiiu Muttilaiseen viitattiin pelkästään liriksenä ja Tiiuna. Subjektipositioiden kannalta huomio kiinnittyy myös muutamiin jutussa käytettyihin ilmaisuihin ja sanoihin, kuten ”ihan täpinöissään”.

Aurinkoisesta päivästä tytöt päättivät ottaa kaiken mahdollisen ilon irti. Tytöt ovat **ihan täpinöissään**, kun pääsivät **Hasan** (juvalainen rinnekeskus Hasamäki) rinteisiin oivallisessa ulkoilusäässä.

Väheksytyn nuoren subjektipositio näyttäyty selkeänä myös esimerkiksi 31.1.2019 Pitäjänuutisissa julkaistussa jutussa ”Some tuo uutiset nuorten ulottuville”. Siinä kaikkiin nuoriin haastateltaviin kyllä viitataan sukunimellä, mutta heidän puhettaan kuvaavat verbit sen sijaan on valittu väheksyvään sävyyn. Siinä missä aikuisten haastateltavien sitaatteihin viitataan tavallisesti sen kaltaisilla verbeillä kuten kertoa, sanoa, todeta tai kommentoida, korvattiin ne tässä jutussa muutamaa otteeseen verbeillä kikattaa ja tuhahtaa.

- Media on käytössä heti kun pääsee koulusta, ja koko illan sen jälkeen. – – Ja tietenkin aamulla ja välitunneilla, (Mäntyharjun yhtenäiskoulun kahdeksaluokkalainen Sanni) Savolainen luettelee.
- Elämä pyörii somessa, (Mäntyharjun yhtenäiskoulun kahdeksaluokkalainen Atte) Kauppinen **tuhahtaa**.

Aikaa median parissa Kauppisella menee alle tunti päivässä. (Mäntyharjun yhtenäiskoulun kahdeksaluokkalainen Ahmed) Abdulraheemilla kuluu päivässä median käyttöön yli tunti. Savolainen ja (Mäntyharjun yhtenäiskoulun kahdeksaluokkalainen Oona) Maczulskij **alkavat välittömästi kikattaa** kysymykselle.

Tavallisuudesta poikkeavalla ja väheksytyn nuoren subjektipositiota vahvistavalla verbiä käytetään kuvaamaan nuoren puhetta myös 17.10.2019 Juvan Lehdessä julkaistussa jutussa ”Nuoret kiittelevät Sampolaa”. Tällä kertaa verbi on marista. Lisäksi myös jutun ensimmäisessä kappaleessa käytetyt muut ilmaukset asemoivat nuoria joukoksi, joihin ei välttämättä tarvitse suhtautua erityisen vakavasti. Seuraavassa jutun kaksi ensimmäistä virkettä:

Juvalaiset nuoret ovat ilmeisen tyytyväisiä nuorisotoimeen ja Sampolan nuorisotiloihin. Kun nuorien mielipidettä kysyi, vastaus tuli OK-käsimerkein.

Marista-verbiä käytetään muutamaa lausetta myöhemmin.

- Tämä riittää. Tämä on ihan OK. Täydellistä, Berit Mei puki sanoiksi nuorten ajatukset. Hän eivätkä muutkaan nuorisotiloissa viime viikolla Juvan päättäjiä tavanneet nuoret **marissee**t nuorisotoimen palveluista.

4.5 Tavallinen nuori

Tavallisen nuoren subjektiposition yleisyys tämän tutkimuksen aineistossa on samaa luokkaa väheksytyyn nuoren subjektiposition yleisyyden kanssa. Nuoret aivan tavallisina oman ikäluokkansa edustajina esittäviä juttuja ei siis ole määrällisesti paljon, mutta kuitenkin sen verran, että niistä on muodostettavissa oma subjektipositionsa. Onkin tärkeää huomata, että tavallisen nuoren subjektiposition nimen sana tavallinen ei viittaa tavanomaisuuteen tai yleisyyteen, vaan sen avulla pyritään korostamaan tämän subjektiposition erilaisuutta suhteessa etenkin urheilusankariin ja reippaaseen nuoreen.

Tavallinen nuori ei ole päässyt lehden sivuille siksi, että hän on erityislahjakkuus tai päättäväisesti ja hymy korvissa kohti aikuisuutta kurottava tulevaisuuden menestyjä. Esimerkiksi eriarvoisuuden sekä jo edellä mainittujen ongelmien kuten syrjäytyminen tiedetään koettelevan 2000-luvun nuoria, mutta samaan aikaan merkittävä osa nuorista voi kuitenkin hyvin (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos 2019). Paljon kertoo sekin, että suurin osa tuoreimpaan kouluterveyskyselyyn vastanneista lapsista ja nuorista ilmoitti voivansa hyvin ja viihtyvänsä koulussa (Lasten ja nuorten hyvinvointi: Kouluterveyskysely 2019, 1). Tämän tutkimuksen aineistossa nuorten arkinen tyytyväisyys ja hyvinvointi eivät siis kuitenkaan erityisemmin näy, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Yksi tällaisista, nuoret niin sanotusti arkisen tyytyväisinä esittävistä jutuista on 19.9.2019 Pitäjänuutisissa julkaistu juttu ”Nuorten laneilla saa valvoa luvan kanssa”. Jo jutun ensimmäiset lauseet kuvaavat menestyksekkään urheilusuorituksen tai muun sankariteon sijaan kaunistelemattomampaa nuorten maailmaa.

Johtoja luikertelee latioilla vähän joka suuntaan. Musiikki pauhaa jonkun kaiuttimista. Tietokoneiden näppäimistöt hehkuvat kaikissa sateenkaaren väreissä. (Pertunmaan nuorisotilan) PNT:n yläkerta pursuaa telkkareita, tietokoneita, näyttöjä, modeemeja, pleikkareita ja muita pelikoneita.

Myös erään toisen tavallisista nuorista kertova jutun aiheena on pelaaminen, tällä kertaa tosin lähinnä lautapeliä pelaaminen. 11.4.2019 Pitäjänuutisissa julkaistussa jutussa ”Peli-ilta piristää koululaisia Kuortissa” nuoria puhutellaan

arvostavasti, mutta ei arvottavasti. Heihin ei viitata sankareina tai lahjakkuuksina, vaan yksinkertaisesti tyttöinä ja poikina, jotka tekevät tavallisia asioita kuten pelaavat ja istuvat sohvalla.

Ensimmäiset sisälle tulevat **pojat** suuntaavat välittömästi pleikkarin luokse. Aulis Ratilainen ja Miska Vekkelin käyvät Kuortin kirjastolla järjestettävässä peli-illassa melkein joka kerta. **Pojat** tulevat yhdessä, sillä **he tykkäävät pelata toisiaan vastaan**. – – Sisälle tulee muitakin, sekä **tyttöjä** että **poikia**. He **parkkeeraavat sohvalle** seuraamaan Vekkelin ja Ratilaisen peliä.

Tavallisen nuoren subjektipositio eroaa monella tavalla nuoren urheilusankarin ja reippaan nuoren subjektipositioista, mutta juttujen kuvituksen osalta ne ovat kuitenkin varsin yhteneväisiä. Kaikkien kolmen subjektiposition kautta nuorista kertovien juttujen kuvat olivat tavallisesti suuria, minkä lisäksi jutuille osoitettiin monesti runsaasti palstatilaa. Esimerkiksi sekä 19.9.2019 että 11.4.2019 Pitäjänuutisissa julkaistut jutut olivat lähes kokonaisen aukeaman kokoisia.

5 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

5.1 Rajoitettuja näkökulmia

Tämän opinnäytetyön lähtökohtana oli journalistin ominaisuudessa viimeisen vajaan vuosikymmenen aikana tekemäni havainnot. Olen vuosien varrella ollut mukana muun muassa järjestämässä paikallislehtiäiheisiä mediapajoja ala- ja yläkouluilla. Niiden ja varsinaisen toimittajan työn kautta tekemieni havaintojen perusteella näytti selvältä, että nuorten ja paikallislehtien suhteessa on paljon kehitettävää. Nuoret vaikuttivat yltävän paikallislehtien juttuaiheeksi vain silloin, kun he onnistuvat saavuttamaan jotakin erityisen merkittävää kuten voiton urheilukisoissa tai ylioppilastutkimuksen. Toisaalta myös nuorten itsensä kiinnostus paikallislehtiä kohtaan tuntui vähäiseltä.

Opinnäytetyöprosessini lähti siis liikkeelle kohtuullisen vahvasta hypoteesista. Siitä huolimatta yritin kaikkeni edetäkseni mahdollisimman avoimella mielellä. Kävin aineistoani läpi pyrkien parhaani mukaan objektiivisuuteen, enkä hätäilyt tutkimuskysymykseni muotoilun kanssa. Lopulta päädyin esittämään sen seuraavasti: Millaisia diskursseja nuoria käsittelevistä paikallislehtien jutuista löytyy?

Tuloksia analysoidessani kävi pian selväksi, että ennakointini oli osunut paljolti oikeaan. Kuten luvussa neljä ja sen alaluvuissa ilmenee, nuoria käsittelevien juttujen puhutavat rajoittuvat paikallislehdissä lähinnä kahteen. Joko nuoret esitetään tulevaisuuden mestariurheilijoina tai muuten poikkeuksellisen reippaina ja lupaavina menestyjinä. Sijaa arkisuudelle, saati epäonnistumisille ei tunnu juuri löytyvän. Itse asiassa jopa nuorten vähätteleminen näyttäisi olevan yleisempää kuin palstatilan antaminen oman elämänsä, itsensä tai esimerkiksi koulun kanssa kipuileville nuorille.

Lehtien toimituksilla on luonnollisesti täysi vapaus valita julkaisemiensa juttujen aiheet, näkökulmat ja se, millä tavoin juttujen päähenkilöt pääsevät ääneen, mutta nuorten ongelmien näin selkeä sivuuttaminen herättää silti kysymyksiä. Onko todella niin, ettei Juvan Lehden ja Pitäjänuutisten ilmestymisalueilla asu muita kuin urheilullisia ja kaikin tavoin aktiivisia nuoria? Paikallislehtien tehtävänä on – kuten tämän tutkimuksen teoriaosuudessa todettiin – paitsi uutisoida alueen tärkeistä asioista, myös ylläpitää ja vahvistaa alueen yhteisöllisyyttä ja yhteishenkeä. Siinä tuskin kuitenkaan on mahdollista onnistua, jos paikallislehdet jättävät tyystin huomiotta jonkin yhteisön osan, tässä tapauksessa syrjäytyneet tai muuten vaikeuksien kanssa kamppailevat nuoret. Ainakaan se ei edistä paikallislehtien pyrkimyksiä saada nuoret lukijat kiinnostumaan niiden sisällöistä. Nuoret haluavat lukea uutisia, joissa kerrotaan muista nuorista (Partanen 2017). Pelkistä nuorista sankareista kirjoittaminen ei siis vaikuta pidemmän päälle parhaalta mahdolliselta strategialta.

5.2 Toisin tekemisen paikkoja

Tänä päivänä monet nuoret eivät enää tunnista itseään perinteisen median nuoria koskevista jutuista (Media tarvitsee monenlaisten nuorten näkökulmia 2020). Paikallislehdet yhdessä muun median kanssa ovatkin suuren haasteen edessä, sillä nyt nuoruuttaan elävän niin sanotun Z-sukupolven eli noin 9–23-vuotiaiden mediankäyttötavat poikkeavat merkittävästi aiemmista ikäluokista. He eivät ole tottuneet olemaan vain sisällön kohteita tai vastaanottajia, vaan haluavat itse median tekemiseen osallistumalla määritellä oman roolinsa siinä. (Demi ja nuoret kehittävät tulevaisuuden toimintamalleja media-alalle 2019.)

Tämän tutkimuksen valossa näyttää selvältä, että paikallislehdet kaipaavat kiipeästi monipuolisuutta nuoria käsitteleviin juttuihinsa. Monipuolisuutta tarvitaan niin juttujen aiheisiin, näkökulmavalintoihin kuin siihen, millaisina toimijoita nuoret jutuissa esitetään. Pyrkimyksen nuorista kertovien juttujen vaihteluvuuden lisäämiseksi voisi aloittaa esimerkiksi sillä, että paikallislehdissä tutustuttaisiin tämän tutkimuksen taulukointeihin, etenkin nuorten itsensä tekemien juttujen aiheen paljastavaan sarakkeeseen. On merkillepantavaa, kuinka laajasti erilaisia aiheita nuorten omissa teksteissä käsitellään. Pelkästään tämän tutkimuksen aineistoon kuuluu nuorten kirjoituksia muun muassa aikuis-tumisesta, ystävydestä, itsetunnosta ja rahankäytöstä. Sen sijaan toimittajien kirjoittamien nuorista kertovien juttujen aiheet rajoittuvat lähinnä urheiluun ja opiskeluun. Todellisuudessa nuorten elämä on kuitenkin paljon muutakin kuin vain näitä kahta asiaa.

Kun paikallislehtien nuoria käsittelevien juttujen aihekirjo laajenisi ja nuoret itse päästettäisiin ääneen tekstien tuottajina, myös nuorista käytettävien subjektipositoiden määrän voisi ainakin olettaa kasvavan. Nuoret itse tuskin asemoisivat itseään ainakaan väheksytyiksi nuoriksi, tuskin myöskään nuoriksi urheilusankareiksi. Oman hypoteesini mukaan palstatilan antaminen nuorille synnyttäisi täysin uusia subjektipositioita. Ehkä aina reippaiden menestyjien sijaan ääneen pääsisivät epävarmat nuoret, monien ristiriitaisten paineiden keskellä kamppailevat nuoret ja nuoret, jotka nauttivat elämästä. Jos paikallislehdet todella ryhtyisivät tarjoamaan edellä mainitun kaltaista sisältöä ja onnistuisivat saamaan jalansijaa myös nuorten suosimissa sosiaalisen median kanavissa, ei niiden ehkä enää tarvitsisi kantaa huolta tulevaisuudesta. Nykyisenlaiset paikallislehdet eivät vaikuttaisi kiinnostavan nuoria, mutta tiettyjen sisällöllisten ja julkaisukanaviin liittyvien muutosten jälkeen tilanne voisi olla toinen.

Paikallislehtien nuoria käsittelevien juttujen diskurssien määrittelemisellä on merkitystä myös toimittajien työn näkökulmasta. Koska nyky-yhteiskunta tuottaa ja tarjoaa jatkuvasti valtavan määrän tietoa, jää toimittajan tehtäväksi valita, etsiä ja taustoittaa lukijoidensa kannalta kaikkein oleellisin vähemmän oleellisesta. Toimittajat ovatkin paljon vartioina, minkä vuoksi heidän on noudatettava työssään tervettä kriittisyyttä. Yksinkertaisimmillaan toimittaja tuot-

taa tiedotusluontoista ja toteavaa journalismia, jossa asiat kerrotaan vastaanottajalle paljolti tiedon lähteen sanelemilla ehdoilla. Ensimmäinen askel kohti kriittisyyttä tapahtuu Huovilan (2005, 44) mielestä siinä kohdassa, kun toimittaja valitsee juttunsa näkökulman. Nuoria käsittelevien juttujen osalta on nimenomaan toimittajan vallassa päättää, kenen tulokulmasta käsin nuoria ja heidän elämäänsä käsitellään. Toimittaja voi valita antaa äänen nuorille itselleen tai hän voi valita tuoda nuorten ajatukset esille esimerkiksi opettajan tai jonkun muun välikäden kautta.

5.3 Tutkimuksen luotettavuus

Tämän ja muiden laadullisten tutkimusten luotettavuuden arviointi merkitsee kokonaisvaltaista, kriittisellä otteella suoritettavaa tarkastelua. Erityisen tärkeää on reflektointi eli heijastaminen, toisin sanoen tutkijan oman toiminnan ja hänen löytämiensä tutkimustulosten kriittinen arviointi. Tutkijan on pystyttävä perustelemaan itselleen ja muille muun muassa se, miksi hän on valinnut käyttää juuri tiettyä menetelmää – ja olla käyttämättä jotakin toista. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.)

Tutkimuksen luotettavuuden pohja rakennetaan kuvaamalla huolella ja avoimesti aineiston syntyminen, purkaminen ja analysoiminen (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006). Siihen kaikkeen on kiinnitetty erityistä huomiota myös tässä tutkimuksessa. Olen parhaani mukaan yrittänyt käydä läpi aineistoni sisällön, kuvata työskentelyäni aineiston parissa ja lopuksi suorittaa analyysin menetelmällä, jonka peruseriaatteet olen nekin avannut tutkimuksen luotettavuuden lisäämiseksi.

Tutkimukseen liittyvän avoimuuden lisäksi tulee tutkijan itsensä olla avoin sitonnaisuuksistaan. Se auttaa turvaamaan yhteiskunnan ja kansalaisten luottamusta tieteeseen. (Louhiala 2018.) Tämän tutkimuksen kannalta on tärkeää tuoda esille se, että työskentelen toimittajana Juvan Lehdessä. En kuitenkaan käsittele kumpaakaan aineistokseni valitsemaani paikallislehteä sisäpiiriläisen ominaisuudessa, sillä olin koko vuoden 2019 opintovapaalla. Yksikään tutkimusaineistooni sisältyvistä jutuista ei siis ole minun itseni kirjoittama, mikä edesauttoi pyrkimystäni pysyä puolueettomana ja tutkia aineistoani nimenomaan ulkopolisen näkökulmasta.

Halusin sitä paitsi lähestyä aihettani ratkaisukeskeisesti ja kehittäväällä työotteella. Tavoitteeni oli tarjota paitsi katsaus siihen, miltä nuorten asema paikallislehdissä näyttää juuri nyt, myös pohtia mahdollisuuksia nuoria käsittelevien juttujen kattaman palstatilan lisäämiseen. Tässä mielessä tavoitteeni ei siis ollut täysin objektiivinen; tämän luvun aiemmissa alaluvuissa olen jossain määrin astunut tutkijan roolin ulkopuolelle ja tarkastellut tutkimukseni tuloksia myös toimittajan näkökulmasta. Toisaalta olen sitä mieltä, että nuorten ja paikallislehtien suhteen pohtiminen ei palvele yksinomaan paikallislehtikenttää. Tämänkin tutkimuksen tulokset antavat ajattelemisen aihetta esimerkiksi nuorsoalan toimijoille ja ehkä myös nuorille itselleen.

LÄHTEET

10 tapaa vaikuttaa median avulla. 2019. Sanomalehtien Liitto. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://sanomalehtiopetuksessa.fi/wp-content/uploads/10-tapaa-vaikuttaa-median-v%C3%A4lityksell%C3%A4.pdf> [viitattu 28.8.2020].

Ainiala, T. 2013. Etunimellä, sukunimellä vai millä? Blogi. 30.9.2013. Saatavissa: https://www.kotus.fi/nyt/kotus-blogi/blogiarkisto/terhi_ainiala/etunimella_sukunimella_vai_milla.10391.blog [viitattu 8.10.2020].

Blomqvist, M., Mononen, K., Koski, P. & Kokko, S. 2019. Urheilu ja seuraharrastaminen. Teoksessa Kokko, S. & Martin, L. 2019. Lasten ja nuorten liikuntakäyttäytyminen Suomessa. Liitu-tutkimuksen tuloksia 2018. Valtion liikunta-neuvoston julkaisuja 1/2019. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://www.jyu.fi/sport/vln/liitu-raportti_web_28012019-1.pdf [viitattu 9.10.2020].

Demi ja nuoret kehittävät tulevaisuuden toimintamalleja media-alalle. 2019. A-lehdet. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.a-lehdet.fi/artikkelit/nuoretmyos-demi-ja-nuoret-kehittavat-tulevaisuuden-toimintamalleja-media-alalle> [viitattu 11.9.2020].

Historian opiskelijain liitto ry. s.a. Sanomalehdet yhteiskunnan ensimmäisenä mediana. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://hol.fi/?p=2206> [viitattu 17.1.2020].

Huovila, T. 2005 Toimittaja – tiedon etsijä ja vaikuttaja. Helsinki: WSOY.

Jokinen, A., Juhila, K. & Suonio, E. 2016. Diskurssianalyysi. Teoriat, peruskäsitteet ja käyttö. Tampere: Vastapaino.

Juvan Lehden levikki. s.a. Kaakon Viestintä Oy. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://yrittysasiakkaat.kaakonviestinta.fi/printtimainonta/juvan-lehti/lukijat-ja-levikki/> [viitattu 5.9.2020].

Kontkanen, J. 2018. Ongelma ja miten se korjataan? Nuoruuden ja nuorien määrittelyä Valtakunnallisessa nuorisotyön ja -politiikan ohjelmassa 2017-2019. Itä-Suomen yliopisto. Yhteiskuntatieteiden ja kauppatieteiden tiedekunta. Pro gradu -tutkielma. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://epublications.uef.fi/pub/urn_nbn_fi_uef-20180412/urn_nbn_fi_uef-20180412.pdf [viitattu 4.9.2020].

Kortesuo, K. 2014. Kuka on lehtijutun Emppu ja kuka on Koistinen? Blogi. 28.8.2014. Saatavissa: <https://eioototta.fi/kuka-on-lehtijutun-emppu-ja-kuka-on-koistinen/> [viitattu 8.10.2020].

Kuronen L. 2017. Nuorten toimijuus julkisessa tilassa – Diskurssianalyysi suomalaisista sanomalehti uutisista. Itä-Suomen yliopisto. Yhteiskunta- ja kauppatieteiden tiedekunta. Pro gradu -tutkielma. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://epublications.uef.fi/pub/urn_nbn_fi_uef-20171216/urn_nbn_fi_uef-20171216.pdf [viitattu 28.8.2020].

Lahelma, E. 2014. Tasa-arvodiskurssi ja poikadiskurssi koulutuskeskustelussa: 30 vuotta rinnakkaineloa ja vastakkainasettelua. *Kasvatus: Suomen kasvatustieteellinen aikakauskirja* 45. 380–385. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://elektra.helsinki.fi.ezproxy.xamk.fi:2048/se/k/0022-927-x/45/4/ta-saarvo.pdf> [viitattu 15.8.2020].

Lasten ja nuorten hyvinvointi: Kouluterveyskysely 2019. Tilastoraportti 33/2019. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/138562/Tilastoraportti_33_Kouluterveyskysely.pdf?sequence=2&isAllowed=y [viitattu 8.10.2020].

Louhiala, P. 2018. Tutkijan sidonnaisuudet. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://vastuullinentiede.fi/fi/tutkimuksen-suunnittelu/tutkijan-sidonnaisuudet> [viitattu 7.11.2020].

Luukka, M.-R. 2005. Kelpaanko tällaisena? Tyttöyden rakentuminen Demi-lehden palstoilla. Teoksessa Modinos, T. & Suoninen, A. (toim.) Merkillinen media – Tekstit nuorten arjessa. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, 17–38.

Lähdesmäki, T., Hurme, P., Koskimaa, R., Mikkola, L., Himberg, T., Menetelmäpolkuja humanisteille. 2012. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.jyu.fi/mehu> (viitattu 10.9.2019).

Martikainen, L. 2015. Nuoruus ei ole numero! Teoksessa Martikainen, L. (toim.) Mitä se sulle kuuluu? Nuoren elämän valinnat puntarissa. Tallinna: United Press Global, 7–11.

Media tarvitsee monenlaisten nuorten näkökulmia. 2020. A-lehdet. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.a-lehdet.fi/artikkelit/media-tarvitsee-monen-laisten-nuorten-nakokulmia?fbclid=IwAR03Mymn3H7LMp-PiO7hDEFc46DRf52sNz8l2aYdBEPfBO7akpDOF4TC5tNA> [viitattu 11.9.2020.]

Mediakasvatusmateriaaleja. s.a. Sanomalehtien Liitto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://sanomalehtiopetuksessa.fi/fi/mediakasvatusmateriaaleja/> [viitattu 8.10.2020].

Mediataitokoulu. 2015. Mediakulttuuri. WWW-dokumentti. Saatavissa: https://www.mediataitokoulu.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=321&Itemid=413&lang=fi [viitattu 4.9.2020].

Niemelä, T. 2016. Kriittinen diskurssianalyysi Ukrainan sodan uutisoinnista Helsingin Sanomissa. Maanpuolustuskorkeakoulu. Sotatieteiden maisterikurssi 5. Pro gradu -tutkielma. Saatavissa: <https://www.doria.fi.ezproxy.xamk.fi/bitstream/handle/10024/125183/SM1039.pdf?sequence=2&isAllowed=y> [viitattu 11.9.2020].

Nivala, E. & Saastamoinen, M. 2007. Nuorisokasvatuksen teorian kohde ja konteksti. Teoksessa Nivala, E. & Saastamoinen, M. (toim.) Nuorisokasvatuksen teoria – perusteita ja puheenvuoroja. Julkaisuja 73. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 8-27.

Nuoperi, s.a. Sanastoa. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.nuoperi.fi/sanasto2.php?id=18> [viitattu 20.9.2020].

Nuorisolaki. 21.12.2016/1285. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285> [viitattu 25.9.2020].

Ojajärvi, S. 2014. Suomalainen paikallislehti – perhealbumista journalismin uudistajaksi? PDF-dokumentti. Saatavissa: https://blogs.helsinki.fi/crc-centre/files/2014/04/suomalainen_paikallislehti_raportti.pdf [viitattu 10.9.2019].

Partanen, P. 2017. ”Se on kymmenen sekuntia, että sulla on auki mobiilisovellus” – Nuoret aikuiset digitaalisten uutisten kuluttajina. Oulun ammattikorkeakoulu. Liiketalouden tutkinto-ohjelma. Opinnäytetyö. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/122460/partanen_pirkko.pdf?sequence=3&isAllowed=y [viitattu 10.9.2019].

Pietilä, J. 2008. Kirjoitus, juttu, tekstielementti – Suomalainen sanomalehtijournalismi juttutyyppeiden kehityksen valossa printtimedian vuosina 1771-2000. Jyväskylän yliopisto. Humanistinen tiedekunta. Väitöskirja PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/19405/9789513934545.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 17.1.2019].

Pietikäinen, S. 2000. Kriittinen diskurssintutkimus – Sajavaara, K. & Piirainen-Marsh, A. (toim.) Kieli, diskurssi & yhteisö. Jyväskylä: Jyväskylän yliopistopaino, 191-218.

Pietikäinen, S. & Mäntynen, A. 2009. Kurssi kohti diskurssia. Tampere: Vastapaino.

Pikkarainen, M. 2010. Johdatus journalismiin ja kauneusartikkelin kirjoittamiseen. Laurea-ammattikorkeakoulu. Kauneushoitoala. Opinnäytetyö. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/15339/Pikkarainen%20Maria%20OPN.pdf?sequence=1> [viitattu 28.8.2020].

Pitäjän uutisten levikki. s.a. Kaakon Viestintä Oy. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://yritysassiakkaat.kaakonviestinta.fi/printtimainonta/pitajanuutiset/lukijat-ja-levikki/> [viitattu 5.9.2020].

Railo, E. & Oinonen, P. 2012. Mediasta historiaa. Teoksessa Railo, E. & Oinonen, P. (toim.) Media historiassa. Turun historiallinen yhdistys ry, 7-24.

Romppainen, H. 2017. Pidä silmät auki – jutuntekijän opas. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://sanomalehtiopetuksessa.fi/wp-content/uploads/Jutuntekij%C3%A4n-opas.pdf> [viitattu 10.9.2019].

Rossi, E.-K. 2014. Paikallislehtien tulevaisuus – Tarkastelussa Pirkanmaan paikallislehtien verkkojulkaisut. Tampereen yliopisto. Viestinnän, median ja teatterin yksikkö. Pro gradu -tutkielma. Saatavissa: <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/95748/GRADU-1403158820.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [viitattu 10.9.2019].

Rytkönen, J. 2011. Paikallislehti ja nuoret. Miten paikallislehti ottaa nuoret huomioon ja kiinnostaako paikallislehti nuoria? Oulun ammattikorkeakoulu. Viestinnän koulutusohjelma. PDF-dokumentti. Saatavissa: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/29656/Tutkielma_Johanna_Rytkonen_2011.pdf?sequence=1&isAllowed=y [viitattu 15.8.2020].

Räisänen, U. 2003. Masentuneet nuoret mediassa: riskiryhmiä ja masennuksen orjia. Teoksessa Modinos, T. & Suoninen, A. (toim.) Merkillinen media – Tekstit nuorten arjessa. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, 39-63.

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006. KvaliMOT – Menetelmäopetuksen tietovaranto. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus> [viitattu 10.9.2019].

Sanomalehtien Liitto. 2019. Termit ja luokittelu. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.sanomalehdet.fi/sanomalehtitieto/termit-ja-luokittelu/> [viitattu 10.9.2019].

Sirén, M., Leino, K. & Nissinen, K. 2015. Nuorten media-arki ja lukutaito – Pisa 2015. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://www.sanomalehdet.fi/wp-content/uploads/2019/03/Nuorten-media-arki-ja-lukutaito-tutkimusraportti.pdf> [viitattu 9.9.2019].

Sorri, M. 2017. Tyttö- ja poikalukijoiden representaatiot suomalaissa uutisteksteissä. Jyväskylän yliopisto. Kieli- ja viestintätieteiden laitos. Maisterintutkielma. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/55390/1/URN%3ANBN%3Afi%3Aju-201709183756.pdf> [viitattu 28.8.2020].

Suomen nuorisoyhteistyön – Allianssi ry. 2016. Nuorista Suomessa. Tietoa nuorista, heidän elinoloistaan sekä nuorisotyöstä 2016.. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://www.alli.fi/sites/default/files/2018-05/ns16-netti.pdf> [viitattu 8.10.2020].

Suoninen, A. & Modinos, T. 2003. Tulikärpäset lasipurkissa. Teoksessa Suoninen, A. & Modinos, T. (toim.) Merkillinen media. Tekstit nuorten arjessa. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, 9-16.

Suoninen, E. 2016. Kielenkäytön vaihtelevuuden analysoiminen. Teoksessa Jokinen, A., Juhila, K. & Suonio E. (toim.) Diskurssianalyysi. Teoriat, peruskäsitteet ja käyttö. Tampere: Vastapaino, 51-73.

Tapscott, D. 2010. Syntynyt digiaikaan. Jyväskylä: WSOYpro.

Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. 2019. Hyvinvointi- ja terveyserot. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://thl.fi/fi/web/hyvinvointi-ja-terveyserot/eriarvoisuus/elamankulku/nuoret> [viitattu 8.10.2020].

Tiainen, J. 2020. Päätoimittaja. Haastattelu 7.9.2020. Kaakon Viestintä Oy/Juovan Lehti.

Tieteen termipankki. 2019. Kielitiede: näkökulma. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://tieteentermipankki.fi/wiki/Kielitiede:n%C3%A4k%C3%B6kulma> [viitattu 10.9.2019].

Toivonen, T. 2018. Verkkotilaukset elämän ja kuoleman kysymys painetuille sanomalehdille – ”Jos ei jaa sisältöjään ilmaiseksi, niitä voi saada myytyäkin”. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://yle.fi/uutiset/3-10074891> [viitattu 10.9.2019].

Valtion nuorisoneuvosto. 2013. Nuorten oma käsitys nuoruuden ”ikärajoista” selvitetty. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://tietoanuorista.fi/nuorten-omakäsitys-nuoruuden-ikärajoista-selvitetty/> [viitattu 25.9.2020].

Valtioneuvosto. s.a. ”Hyvä yhteiskunta on yhdessä tekemistä, vuorovaikutusta, osallisuutta ja yhdenvertaisuutta”. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://valtioneuvosto.fi/marinin-hallitus/hallitusohjelma/kulttuuri-nuoriso-ja-liikunta-asiat> [viitattu 8.10.2020].

Liite 1

Koontitaulukko Juvan Lehden ja Pitäjänuutisten jutuista, joissa nuoret itse pääsevät ääneen

Lehti	Numero	Otsikko	Jutun aihe
Juvan Lehti	1 (4.1.2019)	"Seinämaalaukset tuovat väriä kirjastoon"	kulttuuri (taideprojekti)
Pitäjänuutiset	1 (4.1.2019)	"Pertunmaan koululaiset ovat avun tarpeessa"	vaikuttaminen
Pitäjänuutiset	1 (4.1.2019)	"Lentopallokentiltä taidelukioon"	urheilu (lentopallo)
Juvan Lehti	2 (10.1.2019)	"Kaarihallin Irman saappaissa" (vinkki-juttu etusivulla) ja "Oikeiden ihmisten saappaissa" (vasinainen juttu sisäsivulla)	kulttuuri (teatteriesitys)
Pitäjänuutiset	2 (10.1.2019)	" Uudenvuodenlupauksia "	hyvinvointi
Pitäjänuutiset	2 (10.1.2019)	"Mäntyharjun omat pojat kurittivat Pelicansia"	urheilu (jäähkiekko)
Juvan Lehti	3 (17.1.2019)	"Ysiluokkalaiset tutustuivat amikseen Mikkelissä"	opiskelu
Pitäjänuutiset	3 (17.1.2019)	"Elina ja muut ysit tutustuivat amikseen"	opiskelu
Juvan Lehti	4 (24.1.2019)	"Lukio tutuksi koululaisille"	opiskelu
Pitäjänuutiset	4 (24.1.2019)	"Tanssipareilla tekee tiukkaa"	kulttuuri (tanssiesitys)

Pitäjänuutiset	4 (24.1.2019)	"Voimistelijoiden tanssinäytös veti väkeä"	urheilu (tanssiesitys)
Pitäjänuutiset	4 (24.1.2019)	"Onni Paasonen urakoi viikonloppuna"	urheilu (ampumahiihto)
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Some tuo uutiset nuorten ulottuville"	media (sanomalehtiweek)
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Uudistakaa Mäntyharjun kiertoliittymä"	kaupunkisuunnittelu
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Nilkat paljaina"	nuorten suhde aikuisiin
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Tanssilava keskustaan"	kulttuuri (tanssilava)
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Maatalous sitä, maatalous tätä"	maatalous
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Sinä olet "läski""	nettikiusaaminen
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Mp" ja "un"	kiusaaminen
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Mäntyharjun talvilii-kuntamahdollisuudet"	urheilu (liikunta)
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Pakkoruotsi pois"	opiskelu
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Koulukyyditys torstaisin"	opiskelu
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Netti takaisin"	opiskelu
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Eläimet ovat ystäviä, eivät ruokaa"	kasvissyönti
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Miksi koulu alkaa liian aikaisin?"	opiskelu
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Koulun latauspisteet"	puhelimien käyttö
Pitäjänuutiset	5 (31.1.2019)	"Laatulentopalloa taas Kisalassa"	urheilu (lentopallo)
Pitäjänuutiset	6 (7.2.2019)	"Lumen paljous yllätti saksalaiset"	opiskelu
Pitäjänuutiset	6 (7.2.2019)	"Henkirikosrangaistus on liian lievä"	rikostuomiot

Pitäjän uutiset	6 (7.2.2019)	"Miksi ei musiikin ryhmää?"	opiskelu
Pitäjän uutiset	6 (7.2.2019)	"Elektroniikan liika kehittyminen"	tulevaisuus
Pitäjän uutiset	6 (7.2.2019)	"Enemmän ajanviettopaikkoja"	vapaa-aika
Pitäjän uutiset	6 (7.2.2019)	"Mäntyharjasta kauppoille tai kaupat Mäntyharjulle"	liikenneyhteydet
Pitäjän uutiset	6 (7.2.2019)	"Peruskoulusta parempi"	opiskelu
Pitäjän uutiset	6 (7.2.2019)	"Kannattaako ilotulitteita kieltää?"	lainsäädäntö
Pitäjän uutiset	6 (7.2.2019)	"Puhelimien käyttö koulussa"	opiskelu
Juvan Lehti	7 (14.2.2019)	"Ystävien kesken"	ystävyyys
Pitäjän uutiset	8 (21.2.2019)	"Nostalgiaa"	
Juvan Lehti	8 (21.2.2019)	"Oppisopimuskoulutus on yhteispeliä"	opiskelu
Juvan Lehti	8 (21.2.2019)	"Abit ulos, vanhat sisään"	opiskelu
Pitäjän uutiset	8 (21.2.2019)	"Valta vaihtui lukiossa"	opiskelu
Pitäjän uutiset	8 (21.2.2019)	"Kentällä jokainen tavoittelee voittoa"	urheilu (sali-bandy)
Juvan Lehti	9 (28.2.2019)	"Hasamäki kutsui, nuoret vastasivat kutsuun"	vapaa-aika (laskettelu)
Pitäjän uutiset	9 (28.2.2019)	"Nuoret hiihtäjät Juvalla"	urheilu (hiihto)
Pitäjän uutiset	10 (7.3.2019)	"Kieloille pronssia Vantaalla"	urheilu (voimistelu)
Juvan Lehti	11 (14.3.2019)	"Mikään ei ole mahdotonta"	vaikuttaminen
Pitäjän uutiset	12 (21.3.2019)	"Sähköinen matikka jännittää abeja"	opiskelu

Pitäjän uutiset	12 (21.3.2019)	"Väittelyvoitto maistui makealta"	opiskelu
Juvan Lehti	13 (28.3.2019)	"Tarkkuudella ja tarmolla"	urheilu (ravit)
Pitäjän uutiset	13 (28.3.2019)	"Paasoselle SM-pronssia"	urheilu (ampumahiihto)
Juvan Lehti	14 (4.4.2019)	"Se on ihan okei"	aikuistuminen
Pitäjän uutiset	14 (4.4.2019)	"Mäntyharjun ainoa poliisi"	muistot
Pitäjän uutiset	14 (4.4.2019)	"Paasosen vauhti vei SM-viitokseksi"	urheilu (ampumahiihto)
Juvan Lehti	15 (11.4.2019)	"Lauantaina vietetään toimintapäivää"	tapaukset
Pitäjän uutiset	15 (11.4.2019)	"Peli-ilta piristää koululaisia Kuortissa"	vapaa-aika (peelaaminen)
Juvan Lehti	16 (17.4.2019)	"Toimielias toimintapäivä"	tapaukset
Juvan Lehti	17 (25.4.2019)	"Vaikuttakaa, nuoret!"	vaikuttaminen
Juvan Lehti	17 (25.4.2019)	"Maksuton toinen aste – hyvä vai ei?"	opiskelu
Juvan Lehti	17 (25.4.2019)	"Hevostallilla kuluu monta tuntia päivässä"	vapaa-aika (ratsastus)
Juvan Lehti	17 (25.4.2019)	"Ystävyys on tärkeää"	ystävyydet
Juvan Lehti	17 (25.4.2019)	"9.-luokka ollut vaikein"	opiskelu
Juvan Lehti	17 (25.4.2019)	"Opiskelijat ovat luovia, älykkäitä ja innovatiivisia"	opiskelu
Juvan Lehti	17 (25.4.2019)	"Opiskelijat ovat tämän työn suola"	opiskelu
Juvan Lehti	17 (25.4.2019)	"Älä mieti, mitä muut ajattelevat"	itsetunto
Juvan Lehti	18 (3.5.2019)	"Nuorisovaltuusto kaipaa lisää lukiolaisia"	vaikuttaminen

Juvan Lehti	19 (9.5.2019)	"Kesäauto starttaa pian"	nuorisotyö
Pitäjän uutiset	19 (9.5.2019)	"Kesätyöpaikka jokaiselle"	kesätyöt
Juvan Lehti	20 (16.5.2019)	"Lautaset täynnä toiveruokia"	opiskelu
Pitäjän uutiset	20 (16.5.2019)	"Lukemisen ja sen tukemisen tärkeydestä"	lukutaito
Pitäjän uutiset	20 (16.5.2019)	"Nuorisoteatteri kääntää sadut päällelleen"	kulttuuri (teatteriesitys)
Pitäjän uutiset	20 (16.5.2019)	"Motoristit pyörähtivät Mäntyharjussa"	tapahtumat
Pitäjän uutiset	21 (23.5.2019)	"Muovin kierrätyksen suosio kasvussa"	ympäristö
Pitäjän uutiset	21 (23.5.2019)	"Meidän tet-viikko"	työelämä
Pitäjän uutiset	21 (23.5.2019)	"Nuoret talkoilivat PNT:llä"	vapaa-aika
Juvan Lehti	22 (29.5.2019)	"Hämäläinen neljäs, Ronkainen viides"	työelämä
Pitäjän uutiset	22 (29.5.2019)	"Valmis voittamaan – ja häviämään"	urheilu (yleisurheilu)
Juvan Lehti	23 (6.6.2019)	"Onnea ylioppilaat!"	opiskelu
Pitäjän uutiset	23 (6.6.2019)	"Musakellariin voi tulla kokeilemaan soittamisen riemua aloittelijakin"	vapaa-aika (musiikki)
Juvan Lehti	24 (13.6.2019)	"Kesäkahvila jälleen auki" (vinkkijuttu etusivulla) ja "Kesäkahviltaan kannattaa tulla kauempaakin" (varinainen juttu sisäsivulla)	kesätyöt
Pitäjän uutiset	24 (13.6.2019)	"Polaria lähti Niina Forsellin kummiksi"	urheilu (jalkapallo)

Pitäjänuutiset	25 (19.6.2019)	"Evestiinalta toinen sinkku ulos"	kulttuuri (musiikki)
Pitäjänuutiset	25 (19.6.2019)	"Mäntyharjulaiskanustusta tuplasti"	urheilu (lentopallo)
Juvan Lehti	26 (27.6.2019)	"Veteen piirrettyjä viivoja"	aikuistuminen
Juvan Lehti	27 (4.7.2019)	"Ovet avoinna Gottlundin tuvalla"	kesätyöt
Juvan Lehti	27 (4.7.2019)	"Kiinasta melomaan Juvalle" ja "Kojonkosken hullu haaste"	opiskelu
Juvan Lehti	29 (18.7.2019)	"Työ- ja opintopaikat tärkeitä"	vaikuttaminen
Pitäjänuutiset	29 (18.7.2019)	"Ruisleipä ja karjalanpiirakat valloittivat"	vapaa-aika (matkailu)
Pitäjänuutiset	29 (18.7.2019)	"Terveiset rippikoululaisilta"	rippikoulu
Pitäjänuutiset	29 (18.7.2019)	"Isoset – yksi kesän työ seurakunnassa"	kesätyöt
Pitäjänuutiset	30 (25.7.2019)	"Tekemisen puutteessa yrittäjäksi"	kesätyöt
Juvan Lehti	31 (1.8.2019)	"Pikajuoksu tuo vauhtia Topias Laineen keihäaseen"	urheilu (keihäänheitto)
Juvan Lehti	32 (8.8.2019)	"Hienosti Haminassa"	armeija
Pitäjänuutiset	33 (15.8.2019)	"Mistä löytyy se harju missä on Mäntyjä?"	kesätyöt
Juvan Lehti	36 (5.9.2019)	"Teatterissa tehdään sankaritekoja"	kulttuuri (teatteriesitys)
Juvan Lehti	36 (5.9.2019)	"Juvan nuorille tuli menestystä SM-kiisoissa"	urheilu (yleisurheilu)
Juvan Lehti	38 (19.9.2019)	"Kuuletko minua?"	aikuistuminen
Juvan Lehti	38 (19.9.2019)	"Junioreille ykkösvalmennusta"	urheilu (jalkapallo)

Pitäjän uutiset	38 (19.9.2019)	"Nuorten laneilla saa vapaa-aika (pe- valvoa luvan kanssa)"	laaminen)
Pitäjän uutiset	38 (19.9.2019)	"Jatta Mikkaselle met- sätaidon SM-kultaa"	vapaa-aika (metsätaitoki- sat)
Pitäjän uutiset	39 (26.9.2019)	"Menestyvien joukku- eiden rakentaminen pienillä paikkakunnilla alkaa olla historiaa"	urheilu (lento- pallo)
Pitäjän uutiset	39 (26.9.2019)	"Uralle vauhtia mies- ten joukkueen riveistä"	urheilu (sali- bandy)
Juvan Lehti	40 (3.10.2019)	"Pikajuoksija pinkoi parhaaksi"	urheilu (yleisur- heilu)
Juvan Lehti	41 (10.10.2019)	"Vertaisohjausta nuo- rille"	nuorisotyö
Juvan Lehti	42 (17.10.2019)	"Nuoret kiittelevät Sampolaa"	nuorisotyö
Juvan Lehti	42 (17.10.2019)	"Rippikoulu saa nuo- rilta kiitettävän arvosa- nan"	rippikoulu
Pitäjän uutiset	42 (17.10.2019)	"Niila Forsell tähyää urallaan korkeam- malle askel kerrallaan"	urheilu (jalka- pallo)
Juvan Lehti	43 (24.10.2019)	"Juvalta kaksi joukku- etta Taitaja9-kilpai- luun"	työelämä
Pitäjän uutiset	43 (24.10.2019)	"Esedun markkinointi- kiertue vieraillee kou- luilla"	opiskelu
Juvan Lehti	44 (31.10.2019)	" Oman elämäni mas- sikeisari "	rahankäyttö
Pitäjän uutiset	44 (31.10.2019)	"Esedu markkinoi yseille amista"	opiskelu
Pitäjän uutiset	44 (31.10.2019)	"Perttu Kiesilän täh- tän on SM-liigassa"	urheilu (jää- kiekko)

Juvan Lehti	47 (21.11.2019)	"Ammattilaiset pääsivät oppilaiden puhutteluun"	työelämä
Pitäjän uutiset	48 (28.11.2019)	"Tähtäimessä maajoukkue"	urheilu (ampumahiihto)
Pitäjän uutiset	48 (28.11.2019)	"Nuorissa on tulevaisuus"	opiskelu
Juvan Lehti	49 (5.12.2019)	"Rauhanturvaaja katsoo Suomea uusin silmin"	armeija
Juvan Lehti	50 (12.12.2020)	"Itsenäisyyspäivän ylioppilaat"	opiskelu
Juvan Lehti	50 (12.12.2020)	"Kyynelten kaveri"	tunteet
Juvan Lehti	51 (19.12.2019)	"Pienet sankariteot ovat isoja teatteritekoja"	kulttuuri (teatteriesitys)

Erityishuomioita

- Aiheet, joiden yhteydessä nuorista kirjoitettiin eniten:
  - o Opiskelu
    - Opiskelun osalta jutuissa käsiteltiin varsin tasapuolisesti sekä yläkoululaisia että lukio- ja ammattikouluopiskelijoita
  - o Urheilu
    - Eri urheilulajit olivat edustettuna suhteellisen kattavasti, juttuja oli muun muassa yleisurheilusta, ampumahiihdosta, voimistelusta, raveista, lentopallosta ja jalkapallosta
  - o Kulttuuri
    - Kulttuurin osalta jutut käsittelivät eniten nuorten tekemää teatteria
- Muutamissa jutuissa käsiteltiin myös nuorten eri tapoja viettää vapaa-aikaansa, nuorten eri tapoja vaikuttaa (mm. nuorisovaltuustojen toiminta), rippikoulua, armeijaa sekä kesätöitä ja työelämää yleisesti
- Nuorten itse tuottamissa teksteissä esille nousi myös yksityisempiä ja arempia teemoja kuten aikuistumiseen liittyvä kipuilu, tunteiden käsitteleminen ja rahankäyttö